

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Har jeg Ret til at tage mit eget Liv? (Holger-Madsen, DK, 1920)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1788/a (pdf: p. 2–102)

Ns 1788/b (pdf: p. 103–109)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1064.

J. A. e. H.-M.

FLUGTEN FRA LIVET.

Samfundsskuespil

i 5 Akter.

H O V E D P E R S O N E R N E:

Direktør Steiner.

Poul Berg, Kasserer.

Ketty, hans Hustru.

Arthur, 7 Aar.)

Dolly, 4 Aar.)

Lise, 3 Aar.)

Hugo Steiner, Direktørens Nevø, Veksellerer.

Overretssagfører Bang.

Hans Husten.

Professor Arildt, Dr. med.

Madam Back.

Bent.

Arthurs på Livet

1.

(Bergs Spisestue), der er møbleret som en kombineret Spise- og Dagligstue. Alt er pænt, linjesmukt og pillent, men uhyre borgerligt.... Stort Nærbillede af Poul og Ketty. Den meget smukke - men blege og trætte, unge Kone er ved at binde sin Mands hvide Slips. Han skal i Selskab. - Han faar Øje paa noget, der morer ham, og gør Ketty opmærksom paa det. - De ser:

2.

(Paa Gulvet Nærbillede af Arthur og Dolly). Den 4-aarige, lille Pige er ved at binde Faderens "Hverdagsslips" om Halsen paa sin store, 7-aarige Broder. Hun kigger op mod Moderen og søger at lære hende Kunsten af.

3.

(Nærbillede af Poul og Ketty - som 1) Mand og Hustru smiler til hinanden, - saa gør Ketty sig færdig med Slipset og siger til Poul: - Naar vi engang bliver velhavende, - saa skal jeg ha' mig en Selskabskjole, og saa skal vi somme Tider ud sammen, - ikke?.... Poul nikker og kysser ømt sin Kone paa Panden.

4.

(Nærbillede af Arthur og Dolly - som 2) Arthur bliver utaalmodig og vil ikke længere være Prøveklud.... Han river Slipset af sig og gør Nar af Søsteren, da hun stikker i et Hyl.

5.

(Spisestuen. Større Billede). Poul gaar hen og beroliger den lille Dame, - og Ketty giver sig kritisk til at efterse Mandens Kjoleklædning.... Arthur gaar paa Opdagelsesrejse i Stuen, - entrør op paa en Stol, der staar ved Bordet og giver sig til at rode i Visitkort-Skaalen.

6.

(Nærbillede af Arthur), - der finder Invitationskortet til Faderen frem og giver sig til at stave sig igennem det. - Det er Direktør Steiner, Pouls Principal, der inviterer ham til en Herremiddag.... Arthur oplæser med store Haandbevægelser og med megen Mimik Invitationen.

7.

(Spisestuen. Større Billede) Poul sætter leende sin uvorne Søn ned paa Gulvet. - Ketty har travlt med at fjerne en Plet af Mandens noget forslidte Kjole. - Hun har Pletvand staaende i en Underkop paa Bordet.

8.

(Uden for Entredøren. Nærbillede af Professor Arildts Ansigt). Et smukt, klogt og aabent Gammelmands-Ansigt. Det har, - da Billedet aabnes, - et tænksomt Udtryk, som imidlertid lidt efter bliver afløst af et venligt Smil. - Professoren nikker hilsende og tager Hatten af.

9.

(Entréen). I Baggrunden Døren til Gangen, som gamle Madam Back, der gaar Ketty til Haande, har aabnet. - Professoren staar uden for Døren i samme Stilling som i Billede 8. - Madam Back lukker Doktoren ind - og fører ham ind.

10.

(Soveværelset), hvor Bergs mindste, lille Pige, den 3-aarige Lise, ligger i en af de smaa Barnesenge. Hun har været syg - men er nu kommen over det værste. - Doktoren gaar hen til den lille Seng og sætter sig i en Stol ved Siden af den. - Madam

Back bliver staaende i Døren.

11.

(Nærbillede ved Lises Seng). Arildt snakker muntert med den lille Pige, der ligger med sin gode Ven, Husets gamle Kat, i Favnen. - Lise er øjensynlig ogsaa glad for Doktoren og finder sig uden at kny i, at han undersøger hende.... Katten stikker af.

12.

(Spisestuen). Poul og Ketty er ved at give Kjoleklædningen et sidste, kritisk Eftersyn, da Madam Back kommer ind og fortæller, at Huslægen er der. Mand og Hustru gaar ind i Soveværelset, (Poul er endnu i Skjortearmer), - og Børnene traver bag efter.

13.

(Soveværelset) Professoren rejser sig fra Lises Seng, - hilser venligt paa de Indtrædende og siger, at Lise nu er all right igen. Faar hun blot en rolig Søvn, vil hun være helt kvik den næste Dag....

14.

(Nærbillede ved Lises Seng). Lise rejser sig lidt op i Sengen og erklærer, at hun vil have Mis-Miauv op til sig igen. Der begynder en vild Jagt paa Katten....

15.

(Soveværelset) Professoren siger smilende, at han maa skynde sig - og gaar saa, fulgt ud af Poul. Arildt er selskabsklædt - men har en Slængkappe over sin Kjole.... Arthur er paa sin Jagt efter Katten, havnet inde under den store Dobbeltseng.

16

(Nærbillede ved Dobbeltsengen) Arthurs smaa Ben spræller vildt ud i Luften - men omsider faar han dog mavet sig helt ud, - højrød i Hovedet af Anstrængelse - men triumferende, fordi han har fanget Desertøren.

17.

(Soveværelset) Lise faar Katten overrakt, - Madam Back, der er kommen ind, sætter sig ved Patientens Seng med sin evindelige Strikkestrømpe, - og de andre forsvinder.

18.

(I en Bil. Nærbillede af Professor Arildt), der kigger i en Avis, og hvis Opmærksomhed fanges af en Notits, i hvilken der fortælles om et nyt Selvmord, der er blevet begaaet. I den sidste Tid har Selvmord hørt til Dagens Orden og er ved at udarte til en hel Epidemi. - Professoren ryster bedrøvet paa Hovedet og stirrer mørkt frem for sig....

19.

(Spisestuen) Poul trækker i Kjolen, og Ketty kommer ind med hans Overtøj. - Dolly faar hans Hat til "Opbevaring", - Arthur hans Handsker, - og Ketty hjælper ham i Frakken.

20.

(Nærbillede af Arthur og Dolly,) - der staar paa "Række og Geled". - Dolly "stryger" gammelklog hans Hat af, - og Arthur prøver Handskerne, som han helt drukner i.

21.

(Spisestuen) Poul udbeder sig sine Beklædningsgenstande,

kysser Børnene til Farvel og gaar saa, fulgt af Ketty. Børnene stormer hen til Vinduet og op i en Kurvestol, der staar ved Moderens Sybord.

22.

(Soveværelset) Poul og Ketty ind, - men Madam Back bebyder dem, at den lille sover. De lister paa Taaspidserne hen til

23.

(Lises Seng) og konstaterer, at baade hun og Katten er falden i Søvn.

24.

(Soveværelset). De lister stille ud igen.

25.

(Vindue, - set ude fra). De to Smaa spejder ned paa Gaden - med deres Stumpnæser presset flade mod Ruden.

26.

(Uden for Ejendommen, hvor Poul boer). Poul kommer fra Gadedøren, uden for hvilken der staar en Lygte.... Han gaar lidt frem og kigger saa op mod sine Vinduer.

27.

(Vindue, - set ude fra - som 25). De Smaa vinker som rasende. Ketty, der kommer til, vinker ogsaa.

28.

(Neden for). Poul svinger med Hatten - og skynder sig saa videre.

29.

(Salon- eller Modtagelsesværelse hos Direktør Steiner).

En Tjener lukker Arildt, der er meget altereret, og som har Avisen, han har læst i, i Haanden, ind. - Direktøren, en typisk Repræsentant for en Forretningsmand af den gamle Skole, hilser hjerteligt paa sin gamle Ven og spørger muntert, hvad der har bragt ham i Affekt.

30.

(Nærbillede af de to Mænd). Arildt viser Vennen Avisnotitsen og udtrykker i harmfulde Vendinger sin Foragt for den moralske Slappelse, der breder sig, og den Mangel paa Ansvarsfølelse, der er saa fremtrædende i Tiden.... Direktøren giver ham fuldstændig Ret i hans Betragtninger.

31.

(Salonen). Gæsterne begynder at komme, og Steiner maa afbryde Diskussionen for at optræde som Vært.

32.

(Foran den palælige Bygning). Poul kommer gaaende, - ser en pragtfuld Automobil, der kommer fra den anden Side, - standser. Poul bliver staaende, ser Chauffeuren aabne Vogndøren for en elegantklædt Herre.

33.

(Nærbillede af Poul), der smiler bittert.

34.

(Foran Palæet) Herren forsvinder ind i Palæet, - og Poul gaar tøvende efter.

35.

(Stilfuld Hall) Herren har lagt sit Overtøj og bliver ført ind i Salonen, da Poul kommer. - En Tjener hjælper Poul af

med Tøjet, og den lidet forvante Gæst takker halvt ydmygt.

36.

(Nærbillede af Poul), der ser sig ganske betaget om - og slet ikke lægger Mærke til Tjeneren, der kommer for at føre ham ind. Tjenerens discrete Rømmen vækker omsider Poul. Han river sig ud af Drømmerierne og gaar efter Tjeneren gennem

37.

(Hall'en) og bliver vist ind i

38.

(Salon'en), hvor Steiner tager uhyre elskværdigt imod ham og præsenterer ham for de andre. Arildt og Poul hilser smilende paa hinanden og veksler nogle Replikker. Poul er dog noget distrahit, - han har alt for travlt med at beundre alt det nye og vidunderlige.

39.

(Nærbillede ved Døren til Salonen) Tjeneren aabner Døren for Steiners Nevø, Veksellereren Hugo Steiner, der er en gammel Skolekammerat af Poul. Hugo, der er en flabet og ret hensynsløs Fyr, kommer ind med en Cigaret hængende i Mundvigen. - Han kommer i Tanke om sin Forglemmelse, rækker Tjeneren med en nonchalant Mine Cigaretten og slentrer saa helt ind i

40.

(Salonen), hvor han hilser paa de Tilstedeværende. Da Onkelen vil præsentere ham for Poul, erklærer han, at det er overflødig: De er gamle Skolekammerater!.... Poul stirrer imponeret paa sin elegante Barndomsven og er halvt forlegen over at skulle give sig i Snak med ham. - Steiner taler med Arildt og en anden

Herre.

41.

(Spisesalon) Et overdaadigt Bord er dækket. Hushovmesteren mønstrer det, - holder saa de fire liberiklædte Tjenere sammen, efterser dem kritisk, retter lidt hist, lidt her og gaar saa ind i Salonen.

42.

(Salonen) Nærbillede ved Steiners Gruppe) Hushovmesteren kommer og meddeler, at alt er parat. - Steiner nikker, ser sig om i Salonen og kaster saa et Blik paa sit Ur. "Det er da mærkeligt, at Overretssagfører Bang lader vente paa sig, - han, som ellers plejer at være Præcisheden selv!" - søger han henvendt til Arildt.

43.

(Hall'en) Bang, - en Mand i sin bedste Alder - kommer hurtigt ind. Han gør et ophidset og nervøst Indtryk - giver en Tjener sit Overtøj og gaar saa hen foran et Spejl.

44.

(Nærbillede ved Spejlet) Han retter lidt paa sit Haar og sit Skæg, - forsøger at lægge sit Ansigt i rolige og ubekymrede Folder, - uden at det dog lykkes ham.

45.

(Hall'en) Han giver Tjeneren en Besked angaaende et Telegram han venter og lader ham føre sig ind i

46.

(Salonen), hvor han modtages med Glæde. Steiner og Arildt lægger Mærke til hans Ophidselse og veksler et bekymret

Blik. - Saa giver Værten Signal til, at man skal gaa til Bords. - Gæsterne begynder at forsvinde ind i Spisesalen. - Bang faar trukket Steiner lidt til Side.

47.

(Nærbillede af de to) Bang siger med en paataget Lige-gyldighed: Jeg venter et vigtigt Telegram i Aften.... Jeg har givet Ordre til at lade det sende her hen!.... Steiner nikker og fører ham saa fra

48.

(Salonen) ind i

49.

(Spisesalen), hvor man tager Plads. Tjenerne begynder at skænke Vin og servere.

50.

(Nærbillede af Poul), der ser sig betaget om. Han er mer end imponeret.

51.

(Soveværelset hos Bergs. Ved de ældste Børns Senge) Ketty faar bragt Arthur og Dolly i Seng, beder sagte Aftenbøn med dem, indskærper dem, at de skal være stille for ikke at vække lille Lise, drejer saa om for det elektriske Lys, - saa der kun brænder en meget svag Pære - og gaar ind i

52.

(Spisestuen), hvor Madam Back er ved at binde sine Hattabaand under Hagen. Efter at være kommen med en filosofisk og gudhengiven Replik om, at nu har man igen en velsignelsesrig Dag at takke Herren for, - siger hun Farvel til Ketty og gaar hjem til

sit eget.... Den unge Kone slaar sig ned ved sit Sybord foran Vinduet.

53.

(Spisesal hos Steiner) En af Gæsterne rejser sig og begynder at tale.

54.

(Nærbillede af Poul), der adspredt lytter til Taleren. - Han nyder rigtig den lækre Mad og den fortræffelige Vin, beundrer det sløbne Servise og den pragtfulde Opdækning.... Han falder - i Tanker.... (Billedet toner over i:)

55.

(Spisestue hos Bergs) Familien sidder til Bords og nyder et højst beskedent Maaltid i en noget hverdagsagtig Anretning.... (Billedet toner over i:)

56.

(Nærbillede af Poul - som 54) Han sukker og hans Ansigt faar et træt og næsten haabløst Udtryk. - Saa gør hans Sidemand ham discret opmærksom paa, at der udbringes en Skaal, - og Poul hæver forvirret sit Glas.

57.

(Bergs Spisestue. I Karnappen) Ketty sidder flittigt og reparerer noget af Børnenes Tøj. - Lige bag ved hende - paa Karnappens Murkant - hænger et Fotografi af Poul, rammet ind i en oval, meget karakteristisk Ramme. - Ketty drejer Hovedet tilbage, betragter med et kærligt Blik Mandens Billede og fortsætter saa smaanynnende sit Arbejde.

58.

(Soveværelset. Nærbillede ved Lises Seng). Den lille
vaagner og kaster sig uroligt om.

59.

(Ved Arthurs og Dollys Senge). Dolly vækkes ved at høre
Søsteren klynke, - rejser sig op i Sengen, gnikker Øjnene og ka-
ster saa et Blik hen mod Lises Seng. - Saa rusker hun i Arthur,
der søvndigt og arrigt vrisser ad hende og vender sig om paa den
anden Side for at sove videre.... Dolly entrer ud af Sengen
og marcherer hen til

60.

(Lises Seng), hvor hun forsøger at berolige den lille
Dame. - Da det ikke lykkes hende, tripper hun ud i

61.

(Spisestuen) og fortæller Moderen, at Lise er vaagnet -
Ketty og Dolly gaar ind i

62.

(Soveværelset) Dolly entrer op i sin Seng igen, - og
Moderen gaar hen

63.

(Ved Lises Seng) og taler kærlige og formanende Ord til
den lille, urolige Sjæl, - der bestemt siger: Mor gaa i Seng, - og
saa Far og Mor kysse Nat til Lise!... Da Ketty ikke kan faa den
lille til at fravige sin Beslutning, begynder hun at klæde sig af.

64.

(Salon- eller Herreværelse hos Steiner) Ved et Bord i
Forgrunden er der arrangeret et Spilleparti, i hvilket blandt andet

Hugo deltager. De andre Herrer staar gruppevis og diskuterer. Den største Gruppe er den, i hvilken Professor Arildt er Midtpunkt, og til hvilken ogsaa Poul har sluttet sig. - Tjenerne serverer Forfriskninger.

65.

(Professor Arildts Gruppe) Arildt kommer med fordømmende Ord om Tidens Pengejageri og Spekulationsdilerium og mener, at Begreber og Moral forkvakles, og at Resultatet heraf bliver Selvmordsepidemien. - Poul hører meget interesseret til.

66.

(Ved Spillebordet) Hugo sidder over, - ser grundende hen mod Poul og fatter saa en Beslutning. - Han faar en af de Herrer, der staar og betragter Spillet, til at afløse ham og gaar saa hen mod Professor Arildts Gruppe.

67.

(Ved Professor Arildts Gruppe) Hugo tager Poul under Armen og erklærer, at nu skal de have dem en lille Sludder. - Poul føler egentlig ikke nogen Lyst til at give sig i Kast med Skolekammeraten, men kan ikke være uhøflig og lader sig drage med hen i

68.

(Et Hjørne af Salonen) De to unge Mænd slaar sig ned i et Par magelige Stole, - Hugo rekvirerer Whisky hos en af Tjenerne og begynder saa at sludre med Poul. "Naa, saa Du er Kasserer i Onkels Forretning!.... Det skal Du vist ikke blive fed af", - siger han, hvilket Poul kun kan give ham Ret i, uden dog at ytre Tilbøjelighed til at diskutere Sagen yderligere med den anden.....

Han anstrænger sig derimod for at følge Debatten, som Professor Arildt har sat i Gang.

69.

(Professor Arildts Gruppe) Arildt, der er ivrig Spiritist siger med Myndighed: Og hvad opnår saa en Mand, der fejgt flygter fra Livet?.... For Sjælen findes dog ingen Død!.... Den Kamp, som et Menneske paa den Maade søger at undfly, vil-hans Sjæl komme til at gennemstride!.....

70.

(Et Hjørne - som 68) Poul lytter interesseret til den gamle Videnskabsmands Ord, - men Hugo lægger atter Beslag paa hans Opmærksomhed og siger: Føler Du ikke Fattigdommen som et Aag, - og er det ikke dobbelt tungt at bære, naar man ser, hvorledes andre lever et Liv i Rigdom og Luksus!.... Og han peger ud mod den stilfulde Salon.... Poul nikker langsomt: - Jo, det kan være tungt!

71.

(Salonen) En Tjener kommer ind med et Telegram til Overretssagfører Bang. Han er ved at rive det ud af Tjenerens Haand - og gaar med det hen i en Krog af Værelset.

72.

(Nærbillede af Bang) der skælvende aabner Telegrammet og læser det. Det giver ham Bevis for, at han er ruineret, og den ulykkelige Mand knækker helt sammen. - Med en Viljeanspændelse forsøger han at stryge Smerten og Fortvivlelsen af sig.

73.

(Salonen) Han gaar hen til Steiner, beder ham undskylde,

- men han er nødt til at gaa. Forretninger, der kræver hans Nærværelse!... Han tager hurtigt afsted og forsvinder... De Tilstedeværende ser efter ham... De har en uhyggelig Fornemmelse af, at der er en Tragedie i Anmarch.

74.

(Hall'en) Steiner lader en Tjener hjælpe sig i Over-tøjet, grunder et Øjeblik og beder saa Tjeneren skaffe ham nogle Skrivematerialer. - Han lader sig falde ned i en Stol foran et Bord, der staar i Hall'en.

75.

(Salonen. Gruppe af Herrer), der drøfter Bangs pludselige Bortgang. Arildt lader i en Replik sin Angst og Uro skinne igennem.

76.

(Hall'en. Nærbillede af Bang), der skriver et Afskedsbrev til sin Hustru og læser det igennem. - Han lægger det i en Konvolut, - stirrer altopgivende frem for sig og rejser sig langsomt.

77.

(Hall'en) Han beder Tjeneren bringe Brevet hjem til hans Hustru med det samme. - Saa vakler han ud, - Tjeneren veksler nogle forskræmte Ord med en Kollega og skynder sig bort.

78.

Bangs
(Bangs Soveværelse) Ketty har - for at tilfredsstille sin lille Pige - taget Natkjole paa, - og hendes smukke Haar hænger udslagent - ned over Skuldrene. Hun gaar hen til

79.

(Lises Seng), hvor den lille Pige ligger og kaster sig

uroligt om. Ketty kysser hende kærligt og siger, at nu skal hun pænt lægge sig til at sove, - men den lille Dame erklærer stædigt, at hun først vil kysse Nat til sin Far, - og det hjælper ikke, at Moderen forsøger at forklare hende, at det ikke kan lade sig gøre. - Hun begynder at smæklynke, - og Ketty ved ikke straks, hvad hun skal stille op med den lille Arrigtrold, - men saa faar hun en god Idé og skynder sig ind i

80.

(Spisestuen. Ved Karnappen), hvor hun tager Pouls Billede ned fra Væggen.

81.

(Soveværelset. Ved Lises Seng) Lise græder og føler sig stadig højst forurettet, - men da Moderen kommer og giver hende Fotografiet, føler hun sig helt tilfredsstillet, kysser Billedet og lægger sig saa med Ro i Sindet til at sove. Katten har hun i den ene Arm, - Billedet i den anden.

82.

(Salon hos Steiner, Nærbillede af Poul og Hugo). Hugo tænder sig en Cigaret, - ser lurende paa Poul og bøjer sig saa hen mod ham og siger: Hvis Du blot fik en Chance.... en rigtig Chance, vil - Du ogsaa komme til Vejrs!... Og jeg kan give Dig den Chance!... Poul ser skeptisk paa ham, - men Hugo nikker og vil til at fortsætte, - men idet samme er der noget, der vækker de to Herrers Opmærksomhed.

83.

(Salonen). En Tjener kommer styrtende ind og melder: Fru Overretssagfører Bang!... Herrerne gaar uvilkaarlig nogle

Skridt hen mod Døren - men standser saa pludselig.

84.

(Nærbillede ved Døren). Bangs Hustru, en smuk og ståtellig Kvinde sidst i Trediveerne, vakler ind, - standser i Døren og støtter sig tungt til Karmen for ikke at falde. - Hendes Ansigt er præget af Rædsel og Smerte... Det lykkes hende dog at tage sig nogenlunde sammen, og hun vakler helt ind i

85.

(Salonen). Steiner og Arildt skynder sig hen til hende, støtter hende og bringer hende til Sæde i en Stol... De andre Herrer slutter Kreds omkring Stolen... Den ulykkelige Kvinde rækker tavs Professoren et Stykke Papir, som hun har krøllet sammen i Haanden.

86.

(Nærbillede af Gruppen). Arildt og Steiner læser Papiret. Det er det Afskedsbrev som Bang skrev nede i Hall'en... De to Mænd ser rædselselagte og bedrøvede paa hinanden, veksler saa en sagte Bemærkning, og Steiner bøjer sig ned mod den halvt afmægtige Hustru og søger at berolige og opmuntre hende.

87.

(Salonen). Arildt siger sagte til de andre Gæster: Fruen er i gode Hænder hos vor Vært, og han vil ogsaa underrette Politiet... Vi andre er absolut overflødige... Tavse og dybt grebne fjerner Herrerne sig og tager med et Nik og et Buk Afsked med Værtten.

88.

(Hall'en). Gæsterne ned, tager uden at veksle mange

Ord deres Overtøj paa - og spredes. - Arildt gaar hen til Poul, der staar i Forgrunden og siger: Skal vi ikke følges ad?... Vi skal jo dog samme Vej!... Poul nikker, - og de to gaar. - - De er neppe kommen ud af Billedet, før Hugo kommer ud fra Salonen og med en ærgerlig Mine ser, at Poul er gaaet sammen med Professorens... Hugo rekvirerer i en kommanderende Tone sit Overtøj.

89.

(Bangs Soveværelse. Ved Lises Seng). Ketty konstaterer tilfreds, at den lille Patient er falden i en tryk Søvn, - med begge sine Klenodier i sine Arme... Ketty kysser forsigtigt Lise paa Panden, slukker det stærkeste Lys og gaar saa stille ind i

90.

(Spisestuen) og sætter sig ved sit Sybord.

91.

(Foran Indgangen til en Park). Arildt og Poul kommer gaaende i fortrolig Samtale. De standser under en Gadelygte, der staar foran Gitterporten, der fører ind i Parken, - og Professorens byder sin Ledsager en Cigar og tænder den for ham... I det samme rives Porten op, - og en Mand styrter ud, - ude af sig selv af Angst og Uro... Han griber de to Mænd i Armen.

92.

(Under Lygten. Nærbillede af de 3 Mænd), Den Fremmede siger stammende, - med Rædsel i Blikket: Han skød sig... Jeg saa det... Han skød sig!... De to andre udspejler ham ivrigt - men faar kun usammenhengende Svar.

93.

(Foran Parken). De vil have den Fremmede til at vise

dem hen til Gerningsstedet, - men det er kun ugerne, at han vover sig ind i Parken igen.... Alle 3 forsvinder ind ad Gitterporten.

94.

(I Parken). De 3 skynder sig frem efter.

95.

(Ved en Bæk). En ubevægelig Skikkelse sidder sammen-sunken i det ene Hjørne af Bækken... De 3 Herrer kommer, - stand-ser tøvende - men saa gaar Arildt hen til den Døde...

96.

(Nærbillede ved den Døde). Arildt løfter den Dødes Ansigt saa meget i Vejret, at man genkender Bang. - Men den Tinding, man ser, er ikke den, i hvilken Kuglen har boret sig ind... Professor Arildt er dybt rystet, betragter mildt og medynksfuldt sin gamle Vens marmorblege Ansigt og siger stille: Du stakkels, vildfarne Menneske, - hvad tror Du at opnaa ved dette?... For Sjælen findes dog ingen Død!

97.

(Nærbillede af Poul). Synet og Identificeringen har taget saa stærkt paa Poul, at han er en Afmagt nær... Han støt-ter sig tungt til Bækken.

98.

(Ved Bækken). Arildt ser, hvor bevæget Poul er, og lægger varsomt den Dødes Hoved ned mod Bækkens Kant. - Saa gaar han hen til den unge Ledsager, lægger sin Haand paa hans Skulder og siger bestemt: Nu gaar De hjem.... Dette er ikke noget for Dem!... Den anden Herre vil sikkert være saa god at underrette Politiet, - saa bliver jeg her... hos min Ven... saalange!....

Han trykker hjerteligt Pouls Haand, - og den unge Mand gaar, - sammen med den Fremmede... Professoren gaar saa atter hen til den Døde, betragter ham med taarevædede Øjne og hæver saa sit Blik mod Himlen.

99.

(Spisestuen. Nærbillede af Ketty), der syer, saa Fingrene er ved at smutte fra hende. - Arbejdet gør hende hed, - hun stryger Haaret fra Panden, knapper et Par Knapper i Natkjolen op og giver den en dybere Udringning.

100.

(Foran Huset, hvor Poul boer). En melankolsk Lygte oplyser dunkelt Fortovet, paa hvilket en utaalmodig Skikkelse, der har Kraven smøget op om Ørene og Silkehatten trykket ned i Panden, vandrer frem og tilbage. - Poul kommer langsomt gaaende fra en anden Side og vil til at lukke sig ind ad Gadedøren, da Skikkelsen gaar hen til ham.... Det er Hugo.

101.

(Nærbillede ved Gadedøren). Først nu genkender Poul Nattevandreren og er noget bestyrtet over, at træffe Skolekammeraten her.... "Jeg maatte tale med Dig endnu i Aften... ellers vilde Du ikke faa den Chance, som jeg vil give Dig!"... Poul forstaar ikke et Ord af det hele men mener sig forpligtet til at konstatere, hvad den anden har paa Sinde og beder ham derfor gaa med ind....

102.

(Spisestuen. Nærbillede af Ketty). Hun sidder og syer, - da hun pludselig farer lyttende sammen... Saa smiler hun glæde-

straalende og rejser sig; - det maa jo være Poul, der kommer.

103.

(Entréen). Poul har lukket Entrédøren op og tænder nu den svagtlysende Pære, der hænger i Entréen.... Hugo træder ind, og Poul vil netop til at hjælpe ham af med Overtøjet, da Døren til den oplyste Spisestue bliver revet op, og Ketty kommer frem i Lyshavet.

104.

(I Døren. Nærbillede af Ketty), der med sit fine, regelmæssige Ansigt og sit pragtfulde Haar, der bølger ned over hendes runde Skuldre og halvt blottede Bryst, ser betagende skøn ud.... Hendes Glæde viger Pladsen for Forvirring og Skræk, da hun ser, at Poul ikke er alene.

105.

(Nærbillede af Poul og Hugo). Hugo stirrer med brandende, beundrende Øjne paa den smukke Kvinde, - og Poul rynker Brynene, da han ser med hvilken Greadighed i Blikket den anden betragter hans Hustru.

106.

(I Døren. Nærbillede af Ketty). Med et sky og angsteligt Udtryk i Øjnene, samler hun Natkjolen sammen i Halsen, fremstammer en Undskyldning og forsvinder ind ad Døren, som hun lukker efter sig.

107.

(Entréen). Hugo stirrer som hypnotiseret mod Døren, der lukkede sig efter Ketty, og først da han mærker, at Poul ser paa ham iagttagende og nærmest jaloux, river han sig ud af sine

Drømmerier og siger: Hvor er hun smuk, din Hustru.... (En Kvinde, der er som skabt til at leve et Liv i Solskin og Glæde!.... Poul kan kun give sin Gæst Ret - og viser ham Vej ind i Herreværelset, - Husets "fine Stue". - Lyset faar Lov til at brænde i Entréen.

108.

(Herreværelset), der er hyggeligt og sirligt - men med lidt kedelige Godtkramsmøbler. - Poul og Hugo ind. Poul beder Vennen tage Plads i en af de to Stole, der staar midt for Væggen, over for hvilken en Dør fører ind til Spisestuen.... Han beder ham undskylde et Øjeblik og forsvinder saa ind i

109.

(Spisestuen), hvor han med et Par Ord sætter den flittigt arbejdende Kitty ind i Situationen for derefter at tage Vin og Glas frem fra et Skab i Buffeten.... Kitty gaar hen til ham.

110.

(Nærbillede af Mand og Hustru). Hun lægger sig ind til ham og siger sagte - med en Skulderbevægelse mod Herreværelset: Vogt Dig for ham, Poul!.... Hans Øjne er ikke rare!.... Poul ler af hendes Uro, og kysser hende flygtigt.

111.

(Spisestuen). Poul gaar saa med Vinen og Glassene - ind i Sideværelset. - Kitty ser uroligt efter ham og gaar saa hen til sit Sybord.

112.

(Herreværelset. Nærbillede ved Rygebordet). Poul skænker Vin op, - hilser paa sin Gæst og drikker sammen med ham. - Saa sætter han sig og afventer spændt, hvad den sildige Gæst har

paa Hjertet. - Hugo ser et Øjeblik undersøgende paa Poul og tager saa et Avisudklip frem fra sin Tegnebog og rækker ham det. Han læser Notitsen, i hvilken der fortælles, at "Alfa's" Bestyrelse har til Hensigt paa den forestaaende Generalforsamling at udstede en Friaktie.... Poul ryster uforstaaende paa Hovedet, og Hugo bøjer sig saa helt hen mod ham.

113.

(Nærbillede af Hugos Ansigt). Hugo begynder hvidskende at forklare - og slutter med at sige: Ser Du, - jeg ved fra absolut paalidelig Kilde, at denne Friaktie ikke vil blive givet. - Men paa Grund af de store Opkøb er der jo Stykkemangel i Papiret. Min Onkel... Deres forsigtige Principal ligger inde med en Aktiepost i "Alfa" paa over 100.000.... Kan jeg blot komme til at disponere over disse Aktier nogle faa Timer, vil De og jeg ved at lægge os i Baissen, kunde tjene os en Formue paa et Par Timer, naar Rygtet imorgen bliver dementeret!

114.

(Ved Rygebordet). Poul hører anspændt efter, men er endnu ikke klar over, hvor den anden vil hen.... Hugo slaar Asken af sin Cigaret og siger saa lurende: Aktierne ligger i Kontorets Pengeskab, og Onkel rører dem aldrig.... Laan mig dem et Par Timer, og Du er 25.000 Kroner rigere!

115.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). De mange Penge er straks ved at tage Vejret fra Poul, - men saa ryster han bestemt paa Hovedet: Nej, saadan noget vil han ikke være med til!

116.

(Ved Rygebordet). Hugo vrisser af ham og fortsætter sine Overtalelsesforsøg. Der er jo ingen Risiko, - og med 25.000, som Driftskapital vil Poul kunne naa vidt. - Den Talende mærker, at Poul er tvivlraadig, og at Fristelsen er ved at faa Tag i ham.

117.

(Spisestuen. Ved Sybordet). Ganske kort Billede af Ketty, der er grebet af bange Anelser og har svært ved at samle sine Tanker om Arbejdet.... Hun skotter uroligt mod Herreværelset - og bøjer sig saa atter sukkende ned over sit Sytøj.

118.

(Herreværelset. Ved Rygebordet). Hugo udmaler for Vennen, hvad de mange Penge vil kunne komme til at betyde for ham.

119.

(Nærbillede af Pouls Ansigt), der afspejler den Sjælekamp, der raser i ham.... Han stirrer frem for sig.

120.

(Herreværelse. Dens modsatte Ende, - med Døren til Spisestuen i Baggrunden.) - Hele Interiøret virker meget lidt overvældende. - Billedet begynder saa smaat at tone bort, - men da det er blevet uklart omtrent, bliver det atter skarpt, og Møblementet er nu blevet et andet smukt, elegant og stilfuldt er det nu, - og de nye Møbler staar nu nøjagtigt paa de gamles Plads.... Døren til Spisestuen aabnes, og Ketty, - klædt i en pragtfuld Selskabskjole kommer til Syne i Døren, - gennem hvilke man har Indblik i en Række smukke Saloner.... Ketty bliver staa-

ende i Døren og smiler og nikker fremefter.

171.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Hans Blik er fjernt, - men han stirrer betaget frem for sig.

122.

(Herreværelset. Den modsatte Ende - som 120). Kitty sender Manden et Fingerkys og forsvinder saa igen og lukker Døren til efter sig. Straks efter toner Billedet ved en blød Overgang over i Herreværelset, som det nu er.

123.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Det faar atter et mismodigt Indtryk.... Han begynder at vakle i sin Beslutning.

124.

(Ved Rygebordet). Hugo ser, at den Sød, han har saaet, er ved at spire ~~u~~ og fortsætter - med slet dulgt Triumf-sine Over-talelsesforsøg.

125.

(Herreværelset. Ved Døren fra Entréen). Den listes op, - og Arthur og Dolly tripper ind, - barbenede og i deres Nat-tøj... De bliver forskrækket staaende uden for Døren, da de ser, der er en fremmed Herre til Stede.

126.

(Ved Rygebordet). Poul faar Øje paa de to Smaa, bliver ærgerlig og vred over Afbrydelsen og rejser sig og gaar hen

127.

(Ved Døren), hvor han spørger, hvad Meningen er med at løbe her og spøge.... Arthur siger stammende: Vi hørte, at Far

kom.... Og da saa Far ikke kom ind til os, maatte vi jo ind og sige Godnat til Far!.... Poul smaaskænder paa dem og puffer dem lidt brutalt ud af Døren.... Han er ærgerlig over Afbrydelsen - og gaar saa tilbage til Rygebordet.

118.

(Ved Rygebordet). Poul kommer hen til Hugo, der rejser sig, rækker Haanden frem og spørger, om de saa skal betragte Sagen som afgjort.... Poul tøver et Øjeblik, - saa giver han Fristeren sin Haand.

129.

(Entréen. Uden for Døren til Herreværelset). Arthur og Dolly staar med hinanden i Haanden uden for den lukkede Dør. De har mest Lyst til at græde, - men Arthur finder det umandigt og haler derfor af med sin lille Søster.

130.

(Spisestuen). Døren aabnes, - og de to Smaafolk trisser ind. - Ketty rejser sig overrasket og kryster saa de to i sine Arme.... Hun holder en lille Formaningstale for dem, tager Dolly op paa Armen, Arthur i Haanden og gaar saa ind med dem i Soveværelset.

131.

(Entréen). De to Mænd kommer. - Poul hjælper Hugo i Overtøjet, aabner Døren til Trappen og tænder Trappelyset. Idet de to tager Afsked, siger Hugo: I Morgen Kl.9, - ved den Tid, Du kommer paa Kontoret, - sender jeg saa en Mand hen efter Aktierne.... Og paa Vejen hjem, kommer Du op til mig, faar Papirerne igen - og Ducøren!.... Poul nikker, - og den anden gaar.... Straks efter

slukkes Trappelyset, - Poul staar et Øjeblik eftertænkssom i den aabne Dør, - saa lukker han den og gaar ind i

132.

(Soveværelset), hvor Ketty er ved at bringe sine to Ældste til Ro.... Poul kysser dem kærligt, - nu er der atter kommen Ro over ham, da Beslutningen er taget, - og han og hans Hustru vender sig saa mod Lises Seng.

133.

(Ved Lises Seng). Han er ved at faa Taarer i Øjnene, da han faar Øje paa sit Billede, der er gledet ud af den trygt slumrende Lises Haand. - Han kysser blidt sin lille Pige paa Panden, tager saa Fotografiet og gaar saa stille ud sammen med Ketty.

134.

(Ved Dollys og Arthurs Senge). Dolly rejser sig lidt op paa Albuen og følger med Øjnene Forældrenes Gang ud af Værelset. - Da man forstaar, at de er kommen ud, bøjer den lille Pige sig ned over sin store Broder og hvidsker glad: Dolly troede, Far ikke holdt af os mere!.... Hvor er det dejligt, at han rigtignok gør det!... Og med et glædesstraalende Ansigt kravler hun atter helt ned under Tæpperne.

135.

(Spisestuen. Ved Sybordet). Ketty sætter sig ned ved Sybordet, - Poul vil anbringe Fotografiet paa dets rette Plads.

136.

(Nærbillede af Poul), der konstaterer, at Sømmet sidder løst. - Han presser det ind med Fingeren og hænger Billedet paa det.

137.

(Ved Sybordet). Saa vender han sig mod sin Hustru, tager hendes Haand og kysser ærbødigt de smaa, flittige Fingre. "Det er Synd, Du skal slide Dig op, Ketty, - men det varer maaske ikke ret længe, før Du kommer til at indtage den Stilling i Samfundet, Du fortjener!" - siger han hemmelighedsfuldt... Ketty ser lidt skeptisk ud, - men lægger saa kærligt sin Kind mod hans. - Den runde Fortoner snævrer Billedet, - de to unge Menneskers Ansigter holdes et Øjeblik fast - for saa at tone helt bort.

138.

Næste Dag.

(Hugos Kontor). Et cirkelrundt Billede blændes op - med Hugos og hans betroede Assistents Ansigter taget nær paa. - Hugo giver den unge Mand en Besked, - Billedet blændes helt op, - Hugo giver Assistenten et Visitkort og sender ham saa bort.

139.

(Pouls Spisestue). Familien ved Morgenmaaltidet. Poul rejser sig, tager afsted med sine Kære og siger til Ketty: Jeg kommer nok noget senere hjem i Dag end ellers!... Og saa gaar han.

140.

(Foran en Forretnings- og Kontorbygningens Svingdør). En Strøm af Mennesker, - Mand og Kvinder, - vælter ind gennem Svingdøren, ved Siden af hvilken en gammel, patriarkalsk Dørvogter staar... En ældre Mand hilser paa Dørvogteren og giver sig i Snak med ham.

141.

(Nærbillede af de to Mænd). Dørvogteren ser hoveddrystende paa Menneskemylderet og Travlheden og siger saa hoveddrystende til sin Sidemand: Ork ja, - hvor har Menneskene travlt - som om deres Sjæls Frelse ahang af alt det, de fik udrettet!.... Og han ryster melankolsk paa Hovedet.

142.

(Ved Svingdøren - som 140). Poul kommer, - hilser venligt paa Dørvogteren, der ærbødigt gengælder hans Hilsen. - Poul forsvinder.... Nye strømmer til.

143.

(Stort Forkontor). Poul igennem, - forsvinder ind i det Aflukke, der tjener ham til Kontor.

144.

(Kassererkontoret). Poul ind, standser et Øjeblik, lytter, falder i Tanker, presser nogle Secunder højre Haands Tommel- og Pegefingre imod de lukkede Øjne som for at holde et ubehageligt Syn borte. - Saaledes staar han et Øjeblik. Saa stryger han sig rask over Panden, smiler lidt tvungent, hænger sit Tøj fra sig, aabner Pengeskabet og finder uden større Besvær Aktierne i "Alfa" frem.... Han staar tøvende med dem i Haanden, - lægger dem saa beslutsomt i en ny Konvolut og gaar saa med denne.

145.

(Stor Vestibule i Bygningen). Hugos Assistent gaar og venter. - Poul kommer, - ser sig spejdende om og gaar saa hen til den unge Mand, der legitimerer sig ved Hjælp af det Visitkort, som Hugo gav ham.

146.

(Nærbillede af Poul og Assistenten). Poul giver ham Konvolutten, - siger: - Og saa kommer jeg op og afgør Sagerne, naar jeg tager herfra.

147.

(Vestibulen). Assistenten gaar, efter at have lagt Aktierne i en stor Taske - Mappe, og Poul følger ham med Øjnene..... Han bliver et Øjeblik staaende, fortabt i sine Tanker. Nu er altsaa Tærningerne kastet!.... Og i sin Optagethed lægger han ikke Mærke til Direktør Steiner, der kommer ude fra, og som skal til at forsvinde ind i Kontorerne, da han faar Øje paa Poul og gaar hen til ham.

148.

(Nærbillede af de to Mænd). Steiner hilser venligt paa Poul, i hvem det giver et Choc, da han ser det er Chefen. - De veksler et Par Ord om Aftenens Begivenheder, og Direktøren siger: Det blev en trist Afslutning paa Aftenen!.... Lov mig, Poul Bang, at De aldrig vil friste Skæbnen og Lykken paa en saa letsindig Maade!... Steiners Ord rammer Poul som Pidskeslag, - han søger at unddrage sig den velmenende Steiners Blik - men maa dog give ham Haanden... Direktøren gaar.... og Poul ser brødebetyngt efter ham... Hans Ansigt er fortvivlet, og han sænker langsomt Hovedet.... Billedet toner langsomt bort.

149.

Senere paa Dagen var der et af Bestyrelsesmedlemmerne i "Alfa", der ringede....

(Nærbillede af en Herre ved en Telefon). Herren er en af Gæsterne hos Steiner fra den foregaaende Aften.... Han tager Telefonen, - ringer op.

150.

(Steiners Privatkontor. Nærbillede af Steiner), der tager Telefonen og opmærksomt lytter til.

151.

(Nærbillede af Herren), der siger: Jeg vilde blot fortælle, at "Alfa giver en Friaktie!.... De købte jo forleden en større Aktiepost!".....

152.

(Nærbillede af Steiner), der smilende takker for Oplysningen - og lægger Telefonrøret paa... Saa griber han Huste-
fonen.

153.

(Kassererkontoret. Nærbillede af Poul), der tager Hus-
telefonen, - og hvis Ansigtstudtryk bliver spændt.

154.

(Nærbillede af Steiner), der siger: Vær saa god at komme ind til mig med de Aktier i "Alfa", vi har liggende.

155.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Han stivner.... Endelig faar han taget sig saa meget sammen, at han kan sige, at han skal komme. - Saa tager han Telefonrøret fra Øret og synker hen i dump Fortvivlelse.

156.

(Hugos Kontor). Assistenten kommer stormende ind og

fortæller Hugo, at "Alfa" alligevel har givet Friaktie, og at Aktierne er gaaet 80 op.... Det er umuligt, at opkøbe de Aktier, derhar ude, billigere! Hugo bander og giver sig til at overtænke Situationen.

157.

(Kassererkontoret. Pouls Ansigt - som 155). Han forstaar, at Straffen er ved at indhente ham og forbander sin egen Svaghed.

158.

(Kassererkontoret). Han rejser sig langsomt og bereder sig til at gaa sin Skæbne i Møde.... Tøvende og med usikre Skridt forlader han Kontoret.

159.

(Steiners Kontor). Direktøren sidder bøjet over nogle Papirer, da Poul kommer ind. - Paa et Vink af sin Chef træder den unge Mand nærmere.

160.

(Nærbillede af de to). Steiner spørger efter Aktierne.... Poul ser ned og siger saa tøvende: De er der ikke.... Jeg har taget dem.... laant dem!.... Steiner bliver forbløffet og udspørger ham nærmere.

161.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Poul siger: Jeg har fejlet.... og der er ingen Undskyldning for mig... Men jeg beder og bønfaller Dem... giv mig en Times Frist, og jeg skal skaffe Dem Papirerne tilbage.

162.

(Nærbillede af de to Mænd). Steiner betragter ham be-
drøvet, nikker saa og siger: - Jeg giver Dem 2 Timer, og hvis De
holder Deres Løfte, skal jeg glemme denne Historie.... Men hvis
De ikke.... Poul trykker taknemligt hans Haand.

163.

(Steiners Kontor). Poul skynder sig ud... Steiner ser
eftertænkssom efter ham og ærgrer sig over, at den Mand, han nærede
fuld Tillid til, har skuffet ham saa dybt!...

164.

(Foran Svingdøren). Poul stormer ud, lægger ikke Mærke
til Dørvogterens ærbødige Hilsen.

165.

(Nærbillede af Dørvogteren), der med en filosofisk Mine
ryster paa Hovedet og mumler: Alle har saa travlt... Som om de
dumme Mennesker kunde løbe fra deres Skæbne!... Og han tager sig
eftertænkssomt en frisk Snus.

166.

(Hugos Kontor). Hugo sidder og fjanter og ler i Tele-
fonen, da Døren rives op, og Poul styrter ind... Hugo lægger hur-
tigt Røret paa og nikker saa smilende til Poul, der ikke tager
mod den Haand, der bliver rakt ham - men ophidset siger: Giv mig
Aktierne... Det hele er opdaget!....

167.

(Nærbillede af Hugos Ansigt). Man ser, at han føler
sig noget ubehagelig til Mode, - han betragter stjaalent Skole-
kammeraten og siger med en beklagende Gestus: Det var da neder-

drægtigt ubehageligt.... Vi har da ogsaa Uheld med os... Papiret er nemlig mod al Beregning gaaet saa højt til Vejrs, at vi ikke kan købe tilbage foreløbig.

168.

(Pouls Ansigt). Han stirrer uforstaaende paa den Talende, og først da det gaar op for ham, at han nu vil komme til at staa som en Svindler i sin Chefs Øjne, bliver han ude af sig selv af Raseri. Han siger truende: Elendige Slyngel, - der fortalte, at der ingen Risiko var ved det hele!....

169.

(Nærbillede af de to). Han griber truende Hugo i Skuldrene, - men Hugo gør sig fri for hans Tag og siger koldt og haanligt. Skab Dig ikke.... Som om Du ikke vidste, at der var Risiko ved alle den Slags Forretninger... Men bland ikke mig med ind i Sagen, for jeg skal saa nok faa vendt det saadan, at hele Skylden kommer til at hvile paa Dig!... Poul stirrer paa ham, som kunde han ikke tænke sig, at et Menneske kunde være saa nedrigt, - saa ser han foragteligt paa ham og gaar ud af

170.

(Hugos Kontor). Hugo aander befriet op, da han er gaaet, ser sin Skilning efter og tænder sig saa en Cigaret.

171.

(Uden for Gadedøren). Poul kommer ud, - støtter sig tungt op mod Dørkarmen, tager Hatten af og stryger sig med Haanden over sin brændende Pande.... Han sukker dybt, - for ham er Livet færdigt nu, - alle sine Chancer har han forspildt.... Han gaar langsomt videre med sænket Hoved.

172.

De følgende Timer strejffede Poul sanseløst om uden Maal eller Med, ... og da Solen gik ned....

(Stemmingsbillede). Solnedgang.

173.

(I en Park. Ved en Bro, der fører over en Dam). Poul kommer langsomt gaaende, gear ud paa Broen, standser midt paa den og læner sig ud over det lave Rækværk.

174.

(Nærbillede af Poul), der med et tomt og glansløst Blik stirrer ned mod den blanke Vandflade.

175.

(Spejlbillede i Vandet), af Pouls Hoved og en Del af hans Overkrop, - der forvandles, saa Spejlbilledet viser et hærgt Ansigt - Pouls Ansigt, - og Tøjet man ser, er en Tugthusfanges.

176.

(Paa Broen. Nærbillede af Poul). Han gyser - og lukker Øjnene i Rædsel.

177.

(Ved Broen). Han skynder sig bort.

178.

(Pouls Spisestue). Ketty og Børnene er ved at spise til Middag. Stemningen er noget trykket, - og Dolly udtrykker sin Misfornøjelse over, at Faderen ikke kommer.

179.

(Trappegangen). Poul kommer langsomt op og lukker sig - efter nogen Betænkning ind.

180.

(Spisestuen). Alle lytter, - og Ketty skynder sig hen til Døren, ind ad hvilken hendes Mand kommer.... Hun kysser ham kærligt og ængstes over hans daarlige Udseende... Hun vil have ham til at sætte sig til Bords, - men han erklærer, at han ikke er sulten... Ketty gaar atter hen til ham.

181.

(Nærbillede af Mand og Hustru). Hun betragter ham kær- ligt og bekymret og siger: Nu tager Du et Sovepulver og lægger Dig ind paa Divanen et Par Timer.... Poul nikker apathisk.

182.

(Spisestuen). Ketty skynder sig ind i Soveværelset... Poul klapper kærtegnende Børnene og gaar saa ind i

183.

(Herreværelset), - paa hvis Divan han lader sig synke ned.... Ketty kommer med et Tæppe, - et Glas Vand og Æsken med Sovepulverne....

184.

(Nærbillede ved Divanen). Ketty aabner Æsken med Sovepulverne og stiller den paa Divanbordet. - Poul nikker og siger træt: Og lad mig saa bare i Ro, - saa bliver jeg nok snart kvik igen!... Ketty kysser ham paa Panden, - betragter ham med et bekymret Blik og gaar saa ud af

185.

(Herreværelset). Da Døren har lukket sig efter hende, skjuler Poul fortvivlet Ansigtet bag sine Hænder... - Saa strækker han med en ligegyldig Mine Haanden ud efter Æsken med Sovepulverne.

186.

(Divanbordets Plade). Pouls Haand skubber Æsken hen mod Kanten.... Æsken falder ned.

187.

(Paa Gulvet foran Divanen). De løse Pulvere - en 10-12 Stykker - spredes paa Gulvet... Pouls Haand kommer ned i Billedet, - samler Pulverne sammen.

188.

(Ved Divanen). Poul rejser sig op fra den bøjede Stilling, han har indtaget. Han betragter tankeløst Pulverne, han har i Haanden, - men pludselig kommer der et Glimt i hans Øjne.... Han mumler:... Sove.... jo sove.... sove væk fra det hele!... Og en uhyggelig Beslutning modnes i ham.

189.

(Herreværelset). Han ser sig om med et flakkende Blik - og gaar saa forsigtigt hen til Skrivebordet og sætter sig til at skrive....

¹⁹⁰
(Arbejdsværelset hos Steiner). ~~Nærbillede af Steiner og Hugo~~ Steiner fortæller herover om Poul's Uvedersæftighed, og slutter med at sige: Jeg tror dog, jeg vil tale med Professor Arildt, inden jeg foretager mig noget i Søgen!...
(Arbejdsværelse hos Professor Arildt). Arildt sidder

Hugo nikker. Han har ikke røbet sin andel i Søgen.

og gør nogle Optegnelser, da hans gamle Husholderske lukker Direktør Steiner ind... De to Mand hilser venligt paa hinanden og sætter sig saa ned.

191.
(Arbejdsværelset. Større Billede) Ukkel og Nevs går.

191.

(Nærbillede af de to). Steiner begynder at fortælle om Poul's Uvedersæftighed.

192.

(Herreværelset hos Poul. Ved Skrivebordet). Poul slutter

det Brev, han har skrevet, - Afskedsbrevet til Hustruen, - og lægger det i en Konvolut.

193.

(Herreværelset). Saa rejser han sig, - stirrer med Længsel og Sorg i Blikket mod Spisestuen og gaar saa hen til Divanen, og tager Pulverne i Haanden.

194.

(Spisestuen). Madam Back tager det sidste af Bordet, og Ketty lægger Lysedug paa. Børnene sidder og leger i en Krog af Værelset. Ketty sætter sig hen foran sit Sybord.

195.

(Herreværelset. Ved Divanen). Poul lader sig synke ned paa Divanen.... Hans ene Haand falder slapt ned.

196.

(Nærbillede ved Siden af Divanen). Haanden glider slapt ned, - og Pulverpapirerne falder ud af den og drysser ned paa Gulvet.

197.

(Ved Divanen). Pludselig rejser Poul sig lidt op, - stirrer frem for sig med Angst og Uro i Blikket. (Billedet toner over i:)

198.

(Park. Ved Bænken - som No. 95). Den Scene, hvor Professor Arildt, efter at have betragtet sin døde Ven, kommer med Replikken.... (Billedet toner over i:)

199.

(Ved Divanen. Nærbillede af Pouls Ansigt).. Det er blegt og fortrukket.... Han mumler: Hvis han nu har Ret... Hvis

han nu har Ret!... Pouls Hoved synker kraftsløs ned mod Pudens,
og samtidig toner Billedet væk.

200.

(Spisestuen. Ved Sybordet). Ketty syer... Fotografiet
af Poul falder ned. Ketty farer gysende op... Bøjer sig ned.

201.

(Paa Gulvet). Kettys rystende Hænder samler Billedet, -
hvis Glas er knust, - op.

202.

(Spisestuen). Børnene løber hen til hende... Skønt
hun selv ryster af uforklarlig Nervøsitet og Ængstelse, beroliger
hun dog Børnene og sender dem tilbage til deres Legetøj....
Saa gaar hun langsomt hen til Døren til Herreværelset.

203.

(Nærbillede. Ved Døren). Hun lytter anspændt... Hennes
Angst vokser, og hun aabner forsigtigt Døren.

204.

(Herreværelset. Ved Døren). Ketty ind, - stirrer frem
for sig i Rædsel, - lukker hurtigt Døren og styrter hen

205.

(Foran Divanen). Hun kalder sagte paa Poul, - højere
og rusker saa i ham. Han rører sig ikke, - giver ikke noget Livs-
tegn fra sig, og hendes Fortvivlelse er grænseløs... Saa faar
hun Øje paa de mange Pulverhylstre, forstaar det hele, og styr-
ter ~~saa~~ ^{hen} gennem ~~den~~ ^{206.}

(Hed Skrivebordet) - ^{206.} ringer ^{206.} i Telefonen

(Herreværelset) ud i

207.

(Kns Professor Aildt. Nalb. of Professoren), der tager Telefonen.

208.

(Narb. of Ketty), der altereret fortæller, hvad du er sket y beder Professoren komme straks.

209.

(Nalb. of Professor Aildt), der bliver meget berøjet ved det, han hører, y som lover at komme øjeblikkelig. Han lægger Telefonrøret ^{på gaffelen} ~~på sig~~ y går.

210.

(Herrensædet hos Poul. ved Skrivebordet) Ketty står endnu med Hånden på Telefonen, da hun får Gje på Poul's efterladte Brev, som hun skælvende åbner. Uden at gå i Euheltheden fortæller Poul, at han har ladet sig friske til at begå en Handling, der har Temp-let ham som Forbyder, y at han derfor ikke har Mod til at leve livet videre... Ketty skinner ræsko ned i Brevet: - hun kan ikke tro, at Poul virkelig skulde have begået en rædende Handling.

211.

(Udenfor Ejendommen, hvor Professoren boer) Stei-ner y Hugo nærmer sig Yderdøren, da Professor Aildt i det samme kommer ud.

212.

(Narb. of de 3) Aildt fortæller bedovret, at Poul har taget sig af Page... Steiner er dybt rystet, y Hugo har svært ved at skjule, at det selvsind passede godt i hans Kræm.

213.

(Frau Ejendommen) De 3 skilles, - y Steiner y Hugo går ~~til~~ bort i samme Retning, som de kom.

214.

(Herrensædet hos Poul. Nalb. ved Skrivebordet) Ket-ty kigger Brevet i sine Hænder - y giver sig hen i sin Sorg.

~~Ven afvente hans Tilbagekomst og skynder sig saa ud sammen med Madam Back.... Steiner sætter sig eftertænksom.~~

~~213.~~

~~(Pouls Herreværelse). Kitty rejser sig, - ser i angstelig Forventning mod Døren og gaar saa rastløs op og ned ad Gulvet. - Hun faar Øje paa Brevet, der ligger paa Skrivebordet, og aabner det skælvsende.~~

~~214.~~

~~(Nærbillede af Kitty), der læser Brevet. Uden at gaa i Enkeltheder fortæller Poul, at han har ladet sig friste til at begaa en Handling, der har stemplet ham som Forbryder, og at han derfor ikke har Mod til at leve Livet videre.... Den unge Hustru stirrer vantro ned i Brevet: - hun kan ikke tro, at Poul virkelig skulde have begaaet en vækrende Handling.~~

215.

(Herreværelset). Madam Back lukker Professor Arildt ind.... Kitty skjuler hurtigt Brevet paa sig og griber saa tryglende den gamle Læges Haand og bønfaller ham om at give hendes Mand tilbage til hende. Arildt beroliger hende og gaar saa hen til Divanen og begynder at undersøge Poul.... Han har sin Medicintaske med sig.

216.

(Spisestuen. En Krog paa Gulvet). De 3 Børn leger sorgløst, - uden at ane, hvilken Tragedie, der udspilles i Sideværelset.

217.

(Herreværelset. Ved Divanen). Professor Arildt slutter

sin Undersøgelse og vender sig mod den fortvivlede Hustru.....
"Jeg kommer forsent, er jeg bange for!" - siger han bedrøvet.....
Ketty stirrer paa ham, - hun aander tungt og vakler.... Arildt
griber hende i sine Arme. Hun er besvimet.

218.

(Nærbillede af Pouls Ansigt, - taget paa en mørk Baggrund). Der kommer en svag Trækning i det dødblege Ansigt, - som saa stivner helt.... Der kommer Skyformationer frem paa den mørke Baggrund, - denne forsvinder efterhaanden helt, og gennem Baggrundens Vekslen og Bevægelse faar man Indtryk af, at den ubevægelige Dødningseskikkelse - eller rettere: dens Hoved - føres over Hustage og op i Skylagene.

219.

(Herreværelset). Arildt anbringer den bevidstløse Kvinde i en Stol.... Paa Divanen ligger Pouls ubevægelige Legeme...

220.

(Pouls æteriske Ansigt), der føres gennem de mere og mere tynde Luftlag, og hvis Uvirkelighed og Ulegemlighed man aner derigennem, at man skimter Luftlagene gennem det.... Luftbaggrunden bliver efterhaanden mere og mere mørkegraa i Tonen, - og det eneste, der ses tydeligt tilsidst, er Pouls voksblege og gennemsigtige Ansigt.... Baggrunden bliver saa staaende.... Man forstaar, at "Rejsen" er endt.

221.

(Selvmodernes Sfære) "Bag rolig glidende, mørke Skyer ses et "Rum", der er dannet af mørke Drapperier, der ved skjulte Spejle paa Siderne - og et stort, "tilsløret" Spejl i Baggrunden gør

et uendeligt stort og uafgrænset Indtryk. "~~Rummet~~" ~~ses som gen-~~
~~nem et Slør, saaledes, at det faar et ubestemmeligt og uvirkeligt~~
~~Præg....~~ En blaa-hvid Lyskegle, der ser ud til at udgaa et eller
andet Sted oppe fra, forlener Sceneriet med netop saa meget Lys,
at man skimter enkelte, - isoleret anbragte Grupper, der er hyl-
lede i graa Florgevandter, der falder sammen med Baggrunden og
Omgivelserne, og hvis hvide, aandeagtige Ansigter er det eneste,
man nogenlunde faar fat i.... I Forgrunden hviler Poul, der er
i samme ubestemmelige Klædebon som de andre. Dette Klædebon be-
staar simpelthen i at alle over deres jordiske Dragt - til Hals
og Hænder - er iført et Overtræk af graat (udvasket) Flor, der
smyger sig blødt nedhængende om Skikkelsen.

222.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Han stirrer sig gysende
omkring.

223.

(Sfæren). Pouls Skikkelse hæver sig, - bevæger sig
"svævende" hen mod de andre Skikkelser og standser saa....

224.

(Nærbillede af en af de Fordømte). Man ser hans lidende,
smertefortrukne Ansigt og skimter det Gevandt, han er hyllet i...
Man ser, hvorledes hans Fingre bevæger sig som i Krampetræknin-
ger, - saa strækker han den ene Haand ud til Siden.

225.

(Nærbillede af Haanden), der skalvende og med fæmlende
Fingre kommer ind i Billedet... Pludselig ligger en lille Flaske

i en Haand, og de hvide Fingre arbejder med at faa Proppen op af Flasken.... Da Proppen er kommen af, - forsvinder i det samme Flasken, - og Haanden trækkes ud af Billedet.

276.

(Den Fordømte - som 224). Haanden griber famlende om Brystet, og Skikkelsen gør ligesom en gylpende Bevægelse.

227.

(Sfæren - som 224). Poul vender sig bort, - glider hen mod en anden af Billedets Grupper, standser.

228.

(Sfære II), fremstillet ved at fotografere den "første Sfære" fra anden Side - og med en lidt forskellig Lysvirkning.... Man skimter taageagtige Skikkelser, af hvilke man egentlig kun faar fat i Ansigterne.... Figurernes Gruppering maa være en anden end i Sfære I.

229.

(En af de Fordømte. - Bangs Ansigt), - der røber uendelig Lidelse og Kval.... Hænderne famler paa Brystet som søgte de noget og pludselig ligger der en Revolver i dem.... Fingrene krammer om Revolveren, beføler den, - men da Haanden vil løfte Revolveren opefter, forsvinder Revolveren, og det er med den blotte Haand, at Bang griber sig til Tindingen.

230.

(Sfæren - som 224). Pouls Skikkelse glider hen til den næste Gruppe - standser.

231.

(Sfære III). Nyt Arrangement og ny Lysvirkning. Utydelige Skikkelser. Man aner, at deres Hænder hele Tiden er i en famlende Bevægelse op mod Halsen.

232

(En af de Fordømte). Skikkelsens Fingre bevæger sig, som om de snoede et Tov.... Pludselig ligger der et Tov mellem Fingrene, - men da de vil føre det op mod Halsen forsvinder det....

234.

(Sfæren - som 224). Pouls Skikkelse bevæger sig frem- efter.... standser i Billedets Forgrund og skuer med Gru i Blikket fremad.

235.

(Sfære IV), der giver én Indtryk af, at der siler Vand ned langs Sider og Baggrund - og foran Billedet indexpaneret en glidende Flods Overflade - bag hvilken Gruppen af de Drukne ses, ligesom stadig baglæns nedad glidende.

236.

(En af de Fordømte). Han stirrer med et halvt udslukt Blik ud til Siden.

237.

(Sfære IV) Fortsættelse af Billedet No 235.

238.

(Den Fordømte - som 236). Det er som Vand rislede ned over hans Ansigt, - og han snapper efter Vejret.

239.

(Sfæren - som 224). Poul sanker Hovedet - som i Smerte, gaar lidt tilbage og synker saa sammen.

240.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Hans Blik er uroligt og flakkende.... Samvittighedsnag og Angst for det, der skal komme,

piner ham.... Han stirrer stift frem for sig.... (Billedet toner over i).

241.

(Salon hos Steiner. Nærbillede af Arildt - som Billedet No. 69). Arildt siger: For Sjælen findes ingen Død!.... Den Kamp, som et Menneske søger at undfly ved selv at gøre sig til Herre over sit Liv, vil hans Sjæl komme til at gennemstride!... (Billedet toner over i)

242.

(Nærbillede af Pouls Ansigt - som 240). Poul lukker Øjnene i Smerte, - og Billedet toner bort....

243.

Begravelsen.

(Ved en aaben Grav). Kun faa Mennesker er til Stede: Ketty, Professor Arildt, Madam Back, Arthur og nogle enkelte Bekendte og Nysgerrige. Præsten taler.

244.

(Kort Nærbillede af Ketty og Professor Arildt). Ketty græder ubehersket, - Arildt trykker mildt og deltagende hendes Haand.

245.

(Ved en mørk Ligsten bagved). Pouls uvirkelige Skikkelse kommer pludselig til Syne, bevæger sig gennem Ligstenen og "gennem" en Graverkarl, der staar i Nærheden af denne.

246.

(Ved Graven). Skikkelsen, hvis Gevandt omtrent falder sammen med Omgivelserne, og hvis gennemsigtige marmorblege Ansigt

er det eneste, man tydeligt ^{ser,} ~~faar fat i~~, bevæger sig gennem de Tilstedeværende, standser et Sekund og betragter dvalende den fortvivlede Ketty, og svæver saa helt hen til den aabne Grav.

247.

(Nærbillede af Pouls Ansigt). Han stirrer med et halvt uforstaaende, - halvt grundende Udtryk ned paa Kisten, - ser saa lyttende hen mod den ene Side.

248.

(Nærbillede af Præsten), der siger:.... og maatte nu hans forpinte Sjæl finde Fred!

249.

(Nærbillede af Pouls Ansigt), der afspejler hans Tvivl og Smerte.

250.

(Ved Graven). Præsten gaar helt hen til Graven, og i det samme opløses Pouls Skikkelse og forsvinder. Præsten begynder Jordpaakastelsen.

251.

(Bibliotek eller Herreværelse hos Steiner. Nærbillede i et Hjørne). Steiner, der ikke føler sig rask, sidder i en Lænestol og er indsvøbt i et Tæppe. ~~Hugo sidder i en lænestol.~~ Hugo sidder paa Kanten af et Bord, dampende paa en Cigaret og med Benene dinglende ned. - Onkel og Nevø taler ivrigt sammen. Steiner retter et Spørgsmaal til Hugo.

252.

(Nærbillede af Hugos Ansigt). Han fortæller nonchalant og frækt: Ja, Bang kom til mig med de Papirer, som jeg selvfølgelig

troede var hans egne og bad mig sælge dem, for at han med Fordel kunde købe dem tilbage.... Mod al Beregning røg Papiret imidlertid saa meget i Vejret, at de bliver 20.000 dyrere at trække hjem igen!

253

(Hos Steiner. Nærbillede af de to Mænd). Steiner nikker, tager et Brev frem af sin Jakkelomme og rækker Nevøen det. Brevet er fra Ketty, der erklærer, at hun ved Hjælp af en Liveforsikringspolice straks kan dække de 10.000 af Mandens "Gæld". Resten vil hun betale efterhaanden, saa hendes Mands Forpligtelser bliver overholdt. Til Slut takker hun Steiner for hans Tilbud om Plads paa hans Kontor, - men af Hensyn til den Sladder, hun der rimeligvis vil blive Genstand for, mener hun at gøre bedst i at afslaa det og søge anden Beskæftigelse. Hugo bliver eftertænsom og stirrer grundende frem for sig.

254.

(Foran Ejendommen, hvor Poul boede). Professor Arildt følger Ketty hjem fra Begravelsen. Madam Back kommer bag efter med Arthur ved Haanden.

255.

(Nærbillede af Arildt og Ketty). Professoren tager det Løfte, at hun vil komme til ham, saasnart hun har Brug for en Ven og Raadgiver.

256.

(Foran Huset). Arildt tager saa venligt Afsked med hende og lille Arthur. De andre gaar ind ad Gadedøren.

257.

(Hos Steiner. Nærbillede - som 253()). Hugo tager Afsked med Onklen og gaar. Hans Ansigtstudtryk røber, at han har fattet en eller anden Plan.

258.

(Hall'en hos Steiner). Hugo kommer, - en Tjener skynder sig hen til ham med hans Hat og Overfrakke.... Hugo affærdiger Tjeneren med en utaalmodig Bevægelse og bliver staaende, - grunde over et eller andet.

259.

(Nærbillede af hans Ansigt). Han tvinger et Erindringsbillede frem af sin Bevidsthed.... (Billedet toner over i):

260.

(Pouls Entré. Ved Døren til Spisestuen - som 104). Den yndige, rødmende Ketty i Natdragt..... (Billedet toner over i:)

261.

(Nærbillede af Hugos Ansigt - som 259). Et vellystigt Smil kruser hans Læber,.... og han nikker beslutsomt.

262.

(Hall'en). Han skynder sig ud.

263.

(Spisestuen hos Poul). Madam Back giver de Smaa nogle Rundtenommer Mad ved et lille Legebord.... Ketty gaar uroligt og oprevent frem og tilbage i Stuen, - men pludselig overvalder hendes Sorg og Bortvivlelse hende og synker grædende sammen ved Spisebordet. Madam Back gaar deltagende hen til hende.

264.

(Nærbillede af de to Kvinder). Madam Back forsøger at berolige hende og siger trøstende: Vi Mennesker kan have nok saa store Sorger, ... Livet giver os dog stadig noget at leve for! ... og De har jo Deres Børn.....! Ketty tørrer Taarerne af Øjnene og trykker taknemligt den gamle Kones Haand.

265.

(Trappegangen). Hugo op, ringer paa, - venter utaalmodigt - men endelig kommer Madam Back og fører ham ind i

266.

(Herreværelset). beder ham vente et Øjeblik, saa skal hun kalde paa Fruen.... Straks efter kommer Ketty fra Spisestuen. Hun er overrasket over at se ham, men han udtrykker i saa hjertelige Ord sin Deltagelse, at hun bliver helt rørt... Pouls uvirkelige Skikkelse glider gennem Døren - bliver staaende inden for denne.

267.

(Nærbillede af Hugo og Ketty). Hugo kommer med en Hentydning til sit gamle Venskab til Poul og erklærer, at han i Kraft af dette mener sig beføjet til ogsaa at være en Ven af hende. Han tilbyder hende en Plads paa sit Kontor, og Ketty tager taknemligt mod Tilbudet. Hun rækker ham sin Haand, og Hugo, der har svært ved at lægge Skjul paa, hvor betaget han er af hende, presser den mod sine Læber.

268.

(Nærbillede af Poul), der med bange Anelser betragter denne Scene.

269.

(Herreværelset). Hugo tager Afsked med Ketty, der følger ham ud.... Pouls Skikkelse fortoner sig.... Ketty vender tilbage og bliver staaende et Øjeblik inden for Døren... HendesBlik er ikke helt saa haabløst som før.... Fremtiden ligger ikke helt usikker og mørk for hende.

270.

(Selvmodernes Sfære). Billede toner frem. Pouls uvirkelige Skikkelse staar der pludselig og glider derefter rastløs frem og tilbage mellem og gennem de andre Taageskikkelser.... Borttoning.

271.

En Kvindes Ære. (Forkontor hos Hugo. Nærbillede af Ketty) - der sidder og arbejder ved sin Skrivemaskine.

272.

(Hele Forkontoret). Hugo kommer ind fra sit Privatkontor, gaar hen til Ketty og rækker hende Kladden til et Brev, som han beder hende afskrive hurtigst og saa komme ind til ham med Ketty nikker og gaar i Gang med sit Arbejde. Hugo gaar hen mod Døren til Privatkontoret.

273.

(Nærbillede ved Døren). Han kaster et begarende Blik mod den unge Kvinde, hvem Sorgen har forlenet med en egen Skønhed.... Saa nikker han med et sejrssikkert Smil: Jo, nu kan den fristende Frugt sikkert plukkes.... Han gaar langsomt ind paa sit eget Kontor.

274.

(Opholdsstue i Kettys lille Kvistlejlighed. Nærbillede af Dolly og Lise), der ligger paa Gulvet og sorgløst leger med deres fattige Dukker.

275.

(Hele Stuen). Den rare, gamle Madam Back kommer ind og modtages med Jubel af de Smaa, der klamrer sig til hende og henrykte giver sig til at gnadske paa de Kager, hun har med til dem.

276.

(Forkontor. Nærbillede af Ketty), der gør sit Arbejde færdigt. Hun er endnu saa uøvet, at hun - trods sin bedste Vilje - ikke kan undgaa Fejl, - men hun retter dem saa vidt mulig. Saa tager hun det skrevne ud af Maskinen og rejser sig.

277.

(Forkontoret). Hun gaar hen mod Døren til Privatkonto- ret og banker tøvende paa.

278.

(Privatkontoret). Hun kommer ind og rækker Hugo det skrevne. Hugo beder hende elskværdigt tage Plads, men hun bliver staaende.

279.

(Nærbillede af Hugos Ansigt). Han læser det skrevne igennem, skotter hen til Ketty og siger saa med en utilfreds Mine: Det vilde være Synd at sige, at det er, som det skulde være De har i det hele taget skuffet mig en Del, bedste Frue!

280.

(Nærbillede af Hugo og Ketty). Hun ser fortvivlet op

paa ham... Hun havde dog gjort sig saa megen Umage!... Og hendes smukke Øjne fyldes med Taarer. Hugo iagttager hende lurende og bøjer sig helt hen mod hende. "Hvorfor græde, Fru Bang!... Kan De gøre for, at De er født til noget andet - og bedre end sidde paa et Kontor... Og hvis De selv vil, kan De altid regne med mit Venskab og min Støtte!" - siger han og lægger varsomt sin Arm om hendes Liv.... Ketty ser forfærdet paa ham, aner, hvad der er hans Maal og forsøger at gøre sig fri, - men han knuger hende blot fastere til sig.

281..

(Privatkontoret). Han borer sit Ansigt ned i hendes Haar og forsøger at tiltvinge sig et Kys. I det samme staar Pouls æteriske Skikkelse i Kontoret, er med et smertefordrejet Ansigt Vidne til sin Hustrus Kamp for at undgaa sin Principals favnende Arme.... Endelig lykkes det hende at slippe fri, og med et Blik der lyner af Vrede og Foragt, revser hun ham for hans Simpelhed.

282.

(Nærbillede af Poul). Han løfter Hænderne i Vejret gør en Bevægelse, som vilde han kvæle....

283.

(Privatkontoret). Ketty rettter en Smule paa sit Haar og gaar saa roligt hen mod Døren.... Hugo ser ondt og hævngherrigt efter hende og siger: Det skal De komme til at fortryde!... Jeg skal sørge for, at De aldrig faar Plads noget andet Sted!... Og forsvind saa!... Ketty gaar, - i det samme styrter Poul sig over Hugo, som vilde han kvæle ham, - men i det samme opløses han, og Veksellereren staar ene tilbage.. Med en sørgelig Mine fisker han

en Cigaret frem og tænder den.

284.

(Skolegaard. Ved Nedgangen til Legepladsen). En Flok Skoledrenge i Alderen 6-9 Aar myldrer ned. Lille Arthur er en af de sidste, - han bliver staaende i Nærheden af Døren. Læreren gaar forbi ham og ud paa Pladsen uden at tage Notits af ham.

285.

(Legepladsen). Drengene begynder at lege "3Mand høj". Læreren driver hen over Pladsen, dampende paa en fortygget Cigarstump.

286.

(Nærbillede af Arthur). Han er en lille, forkuet og blegnæbbet Fyr. Han stirrer længelsesfuldt hen mod sine legende Kammerater.

287.

(Legepladsen). Arthur gaar tøvende hen til de andre og spørger, om han maa lege med. Han bliver puffet væk.

288.

(Nærbillede af nogle af Drengene). En af de største Drengene borer sit Ansigt ned mod Arthurs og siger giftigt: Vi vil ikke lege med Dig... For vi ved meget godt, at din Fa'r var en Bedrager og en Selvmorder!... Arthur stirrer paa ham, - saa stiger Blodet ham til Hovedet, og han skriger: Det er Løgn!... Og ude af sig selv kaster han sig over den anden.

289.

(Nærbillede af Læreren), der lægger Mærke til Slagsmaalet og med himmelvendte Øjne mumler: At man dog heller aldrig kan faa et Øjeblikks Ro!...

290.

(Drengene). Hidsigheden er helt løbet af med Arthur. Han river og sparker sin langt større Modstander og anser ikke de Knubs, han selv faar.... Den strenge Lærer kommer til, river Arthur bort fra sin Slagsbroder og irettesætter ham i en streng og pædagogisk Tone.... Saa giver han Drengene Ordre til at sprede sig paa Pladsen, driver selv videre og lader Arthur ene tilbage. Den lille Fyr staar et Øjeblik, uden at vide hvad han vil. Men saa fatter han en Beslutning og stikker af.

291.

(Legepladsen) Arthur løber ud af Skolegaarden - hjem.

292.

(Kettys Stue). Ketty ind, - træt og modløs. Hun hilser venligt paa Madam Back, der sidder og leger med Pigebørnene... "Jeg er saa træt, - jeg tror jeg hviler mig lidt", - siger Ketty og gaar ind i Soveværelset. Madam Back hindrer de Smaa i at følge efter hende.

293.

(Spartansk udstyret Soveværelse). Ketty ind, begynder langsomt at tage sit Overtøj af.

294.

(Stuen). Arthur stormer ind, barhovedet og forreven. Madam Back spørger bestyrtet, hvad der gaar af ham, og den lille Fyr, hvis Hidsighed har lagt sig, kaster sig paa Knæ med Hovedet i den gamle Kones Skød og brister i Graad.

295.

(Soveværelset). Ketty lytter urolig og gaar hen mod

Døren til Stuen, - standser.

296.

(Stuen. Nærbillede af Madam Back og Drengen). Arthur siger snøftende: De sagde, at Fa'r var en Bedrager og en Selvmorder!.... Madam Back stryger blidt Drengen over Haaret, søger at berolige ham... Inden Replikken er faldet, staar Pouls uvirkelige Skikkelse, og man læser i hans Ansigt, hvorledes det virker paa ham.

297.

(Soveværelset. Nærbillede af Ketty). Taarerne pipler frem i hendes Øjenkroge, da hun hører sin Drengs Skriftemaal. Hun presser sine Hænder mod Hjertet.

298.

(Hele Soveværelset). Hun gaar langsomt hen til det lille Bord, der nærmest gør Tjeneste som Toiletbord - og synker sammen paa Stolen foran det. Hun knuger sine Hænder mod Tindingerne.... Pouls uvirkelige Skikkelse træder frem gennem Skillevæggen til Sideværelset, - bevæger sig hen bag den fortvivlede Kvinde.

299.

(Nærbillede af Ketty). Hun stirrer frem for sig med Haabløshed og Fortvivlelse i Blikket... Saa betragter hun det kendte Fotografi af Poul, der staar paa Bordet, tager det i Haanden.

300.

(Fotografiet af Poul) - i den karakteristiske Ramme.

301.

(Nærbillede af Ketty), der med Taarer i Øjnene hvisker:
Poul... Poul... var Du ikke gaaet fra mig, var jeg blevet forskaanet for alt dette.... Hun sætter stille Billedet fra sig.... Poul, der staar bagved hende, bøjer skyldbewidst sit hvide Ansigt... Ketty stirrer frem for sig med bedrøvede, taarevadede Øjne, og Poul bøjer sig ned mod hende og lægger sin klamme Skyggekind mod hendes.... Ketty farer sammen som i en Kuldegysen, -og den æteriske Skikkelse forsvinder.... Den haardtprøvede Kvinde synker grædende sammen...

302.

(Selvmordernes Sfære). Billede toner frem... Poul kommer tilsyne, - begynder sin hvileløse, ensomme Vandring.

303.

Og Aarene gik.... 12 lange Aar, der var rige paa Sorger og Skuffelser, - Lidelser og Savn.

(Dagligstue i en noget tarveligere Lejlighed). Omtrent som Stuen i foregaaende Afsnit, men med Møblerne lidt anderledes anbragt og med en Sovesofa paa den tidligere Chaiselongues Plads... Ketty, der er meget ældet, udslidt og træt, og hvis Haar er ved at blive hvide, ernærer sig og sine ved at sy Liv for et større Magasin.... Hun sidder og syer paa et Silkeliv, medens hendes ældste Datter, Dolly, stryger de allerede færdige Liv... Hun er en køn Pige med et Par livslystne og lidt frække Øjne... Hun er i Frisertrøje og et kort Skørt og damper i Smug paa en Cigaret, medens hun stryger. -

304.

(I Nichen ved Vinduet. Nærbillede af Ketty). Hun sidder bøjet over sit Arbejde, - men hendes Øjne er blevet trætte og svage af al den megen Syning og volder hende Smerter.

305.

(Stuen). Dolly pakker Livene sammen og gaar ud i

306.

(Det lille Køkken, med Kvistvindue), hvor Krølleapparatet staar og bliver varmet paa Gassen. - Hun planter sig ned foran et Spejl, og begynder at løsne sit Haar.

307.

Lise.

(Gade). I den runde Fortoner kommer den 16.aarige Lises friske og milde Ansigt til Syne, - og man følger paa hendes Vej frem ad Fortovet. (Optagerapparatet køres foran hende). Billedet blandes saa helt op, og man ser Gadefærdselen omkring hende.... Hun er ansat i Hatteforretning og bærer en stor Skindæske i den ene Haand.

308.

(Køkkenet. Nærbillede af Dolly), der sidder med Munden fuld af Haarnaale og er ved at arrangere sig en pragtfuld Frisure. Hendes Frisertrøje staar aaben i Brystet og blotter hendes hvide, fyldige Hals. Hun strækker Haanden ud efter Krøllejernet og begynder at give de mest genstridige Lokker en Omgang.

309.

(Stuen). Professor Arildt kommer ind. - Han er meget gammel nu, og det hvide Haar staar som en Glorie om hans ædle,

forklarede Ansigt. Han gaar hen til Ketty og hilser venligt paa hende.

310.

(I Vinduesnichen). Han smaaskænder paa hende, da han ser, at hun stadig syer - og giver sig saa til at undersøge hendes Øjne. Pouls udglidende Skikkelse, der ikke er ældet i Løbet af de Aar, der er gaaet toner frem paa Væggen bagved, - paa den Væg, hvor det gamle Billede af ham nu er kommen til at hænge. Arildt siger bestemt: De maa holde op med at sy, Fru Bang!..... De risikerer at miste Deres Syn!.... Ketty ryster bedrøvet paa Hovedet: Hvad skal hun saa? Hun kan jo ikke leve uden Penge!.... Pouls Skikkelse toner bort.

311.

Arthur.

(Maskinværksted. Nærbillede af Arthur ved en Drejebænk). I den runde Fortoner kommer Arthurs Ansigt til Syne.... Der er noget skulende i hans Blik, og han gør Indtryk af at være en lidt holdningsløs Person....

312.

(Værkstedet. Større Billede). Værkføreren inspicerer Arbejdet, - men saa snart han er forsvundet, lister et Par af Arthurs Kammerater, et Par usympathiske Fyre, hen til ham og siger: Kom nu!.... Nu har vi da Fred en Times Tid!.... De trækker ham med hen i

313.

(En Krog af Værkstedet), hvor de kryber i Skjul bag nogle Kasser. De fisker nogle Bajere frem fra et Skjul, faar Ild

paa nogle Cigaretter og begynder saa at spille Terninger.

314.

(Kettys Stue. Nærbillede i Nichen). Professor Arildt siger, at han kan skaffe hende noget at bestille, som ikke vil virke saa enerverende paa hende.... Han kan skaffe hende ind som Natsygeplejerske (Vaagekone) paa Kvindefængslets Hospital.... Ketty tager rørt mod Tilbudet.

315.

(Stuen). Lise kommer springende ind, sætter Æsken fra sig, hilser venligt paa Professoren og kysser kærligt Moderen.

316.

(Køkkenet. Nærbillede af Dolly), der ser sig kritisk i Spejlet, finder sig meget tiltalende og rejser sig.

317.

(Stuen). Dolly kommer ind, hilser koket paa Professor Arildt men finder ikke Grund til at knappe sin Frisørtrøje. Hun gaar smaanynnende ind i Soveværelset.

318.

(Maskinværkstedet. Nærbillede af de 3 Terningspillere), der spiller og drikker.... Pludselig ser den ene af dem til Siden og forsøger forfjamsket at skjule Terningerne og Øllet.

319.

(Værkstedet. Større Billede). Værkføreren kommer til, bliver rasende over det, der foregaar... I det samme toner Pouls graa Skikkelse frem... Værkføreren erklærer, at de 3 kan gaa med det samme, - hvilket faar Arthur til at fare op i Raseri. Han løfter truende Hænderne mod Værkføreren, - men i det samme glider

Poul ind mellem denne og Sønnen.... Arthurs Arme synker kraftsløse ned, - Pouls Skikkelse opløses, - og Værkføreren smider med haard Haand de 3 Driverter paa Porten.

320.

(Kettys Stue). Dolly kommer ind fra Soveværelset, - fikst og pikant trods hendes Tøjs Fattighed... Hun tager Pakken med Bluserne, og Arildt erklærer, at han ogsaa maa af Sted, og at de kan følges ad. Han tager Afsked og gaar sammen med Dolly.... Lise sætter Kaffekopper frem til sig og Moderen.

321.

(Trappeafsatsen). En ung Lømmel kommer slentrende op ad Trappen, og bliver staaende paa Afsatsen, da han ser Dolly og Professoren komme ned oppe fra... Bag Arildts Ryg veksler de Unge et dulgt Haandtryk og et forstaaende Blik. Man faar Indtryk af, at Dolly dog allerede har nogen Føling med Kærlighed og Kæresteri. Lømmelen ser efter hende med Anerkendelse i Blikket.

322.

(Værthus. Nærbillede af Arthur og hans to Kammerater). De drikker og skraaler op.

323.

(Gade. Nærbillede af Hugos Ansigt). Han er blevet ældre og ser noget udlevet ud, - og saa snart han blotter Hovedet, ser man, at han er ikke saa lidt tyndhaaret.... Han er ved at tænde en Cigar, - faar saa Øje paa noget, der lader til at overraske ham.

324.

(Gade). I Forgrunden med Ryggen til Objektivet staar

Hugo. Lidt tilbage i Billedet kommer Professor Arildt og Dolly gaaende. - Da de naar Hugo, hilser denne og Arildt og hans Ledsagerinde standser. Professoren præsenterer den unge Pige og tilføjer: Det er en Datter af Deres Onkels tidligere Kasserer, som De vist godt husker!.... Hugo nikker og ser interesseret paa den kønne og kokette, unge Pige. Efter at have vekslet et Par Bemærkninger gaar Professoren og Dolly videre. - Hugo ser efter dem.

325.

(Nærbillede af Hugos Ansigt). Han bliver klar over, at der vist er noget for ham at gøre.... Hun er jo nydelig og gør ikke Indtryk af at være helt kostbar som Moderen.

326.

(Gade - som 324). - Han gaar beslutsomt efter de to.

327.

(Foran Indgangen til et Magasin). Professoren tager Afsked med sin Ledsagerinde og gaar.... Dolly forsvinder ind i Forretningen, - og straks efter kommer Hugo, - bliver afventende staaende.

328.

(Kettys Stue). Lise og Moderen har siddet og drukket Kaffe. Nu rejser Lise sig, kysser kærligt Moderen til Farvel, griber sin Hattetaske og stormer ud.... Kitty ser ømt efter hende og tager saa Blæk og Papir frem.

329.

(Foran Magasinet). Hugo venter, - og endelig kommer Dolly.... Han bliver overrasket ved at se den Herre igen, som hun lige er blevet præsenteret for.... Han hilser fidelt paa hende.

330.

(Nærbillede af de to). Hugo siger: Har De ikke Lyst til at holde en ensom Sjæl med Selskab en Times Tid... Jeg synes saa forfærdelig godt om Dem... og saa det underlige, at De er min gamle Vens Datter!... Dolly gør paa Skrømt nogle Indvendinger - men lader sig dog hurtigt overtale.

331.

(Foran Magasinet). De to gaar ud af Billedet. Fotograferes inde fra med den store Dør mellem Objektivet og de Spil- lende.

332.

(Fortoverrestaurant. Foran en af de smaa "Løvhytter"). De to kommer ind og forsvinder ind i Løvhytten.

333.

(I Løvhytten). Hugo tager Plads ved Siden af Dolly, - ringer paa Tjeneren og giver ham en Ordre.... Saa faar de to nye Venner Ild paa en Cigaret, - og Dolly er munter og pikant og finder det vidunderligt, at en saa fin Herre gør Kur til hende.

(334.

(Kettys Stue. Nærbillede af Ketty), der skriver et Brev til Steiner af hvilket det fremgaar, at hun i de mange Aar stadig har betalt af paa Gælden, og at den snart er betalt. Hun læser det skrevne igennem og falder saa i tunge og triste Tanker.

335.

(I Løvhytten. Nærbillede af de to), der spiser og drikker og allerede er blevet fortrolige. Vinen gør Dolly ør og hed, - hun koketterer kraftigt med sin Kavalér og finder sig i, at han

kysser hende paa Kinden.

336.

(Stuen). Ketty er ved at lukke Brevet til, da Arthur kommer ind. Han er ikke helt sikker paa Benene, smider mut sin Hue fra sig og siger: Smidt ud!.... Men det gør ikke noget, - for jeg kan tjene meget mere ved løst Arbejde!... Han kaster sig ned paa Sofaen.... Moderen ser angst og uroligt paa ham, - gaar saa hen til ham og knæler ned ved Siden af Sofaen.

337.

(Nærbillede ved Sofaen). Ketty forsøger i blide og mildt bebrejdende Ord at faa talt sin Søn til Fornuft, - men han snærrer ad hende - og vender sig om paa den anden Side.... Ketty trykker sit Hoved ind mod Sofaens Hovedende.... Taarerne pipler frem i hendes Øjenkroge.

338.

(Løvhytten. Nærbillede af Hugo og Dolly). Stemningen er steget og Hugo ser med Tilfredshed, at han vil gøre et let Bytte.... Han bøjer sig frem mod den unge Pige og siger: Men ødelæg nu ikke det hele, ved at fortælle Deres Moder noget om det!.. Dolly ryster leende paa Hovedet. Nej, det kunde virkelig aldrig falde hende ind!.... Pouls Skikkelse toner frem, og han ser med et smertefyldt Blik ned paa sit vildfarne Barn.... Da Hugo vil drage hende til, - bøjer Poul sig ned mellem dem..... Men alligevel nærmer deres Hoveder sig hinanden, og Hugo kysser hidsigt den unge Pige.... Pouls Skikkelse glider bort.... Hugo hvisker forelskede Ord til Dolly, der lytter henrykt til.

(Selvmodernes Sfære). Billedet toner frem... Poul vanker hvileløs frem og tilbage. Han standser, saa Lyskeglen falder paa hans blege, gennemsigtige Ansigt.... Han stirrer op efter, og hans Læber fremmunler en Bøn....

Gaaet til Bunds....

(Kettys Stue. Nærbillede i Nichen). Lise læser et Brev højt for Moderen. Det er fra Dolly, og hun skriver, at hun har faaet Plads hos en Dameskrædderinde, hos hvem hun boer. Stuerne derhjemme var efterhaanden blevet noget trange, - hun tjener meget bedre nu, og de skal snart høre fra hende.... Lise lægger igen Brevet i Konvolutten, - og Moderen siger sukkende: Nu er det snart en Maaned siden, vi fik det Brev, og vi har ikke set noget til hende endnu!... Lise beroliger Moderen.

(Hele Stuen). Arthur ligger og driver paa Sofaen. Han rejser sig op, skotter over til Moderen og gaar nervøst frem og tilbage. Lise gaar hen til Bordet og sætter sig til at fikse en af sine gamle Hatte op.... Ketty gaar ind i Soveværelset.

(Pralende Salon. Ved en Divan). Opblænding med den runde Fortoner.... Hugo er ved at hange en Kæde om den pragtfuldt klædte Dollys Hals. Hun kysser ham stormende, - og Billedet blændes saa helt op.... En ældre, lidet tiltalende Levemandstype er med rynkede Bryn Vidne til Scenen, - gaar nu helt hen til Divanen og siger til Dolly: Det kan vare meget godt, at vi skal ud og soupe!.... Men De kommer virkelig til at skaffe mig en Dame!...

Dolly vrænger ad ham, faar en Idé og nikker: Jo, hun skal nok skaffe en Dame!... Rejser sig beslutsomt.

243.

(Kettys Stue). Ketty kommer ind fra Soveværelset i Over-tøj. Hun skal gaa til sin Nattevagt. - Hun siger til Lise: Og saa køber Du ind til Arthur og Dig!.... Der ligger Penge i den øverste Kommodeskuffe!.... Lise nikker og følger Moderen ud.

344.

(Nærbillede ved Divanen). Arthur sætter sig lidt, lurer og ser sky mod Døren.

345.

(Værelset). Han springer op, lister paa Kattedejed hen til Kommoden, trækker forsigtigt den øverste Skuffe lidt ud.

346.

(Nærbillede af hans Fingre), der famler om nogle Penge i Skuffen.

347.

(Værelset). Han staar med Ryggen til Kommoden - stikker Rovet i Lommen og skynder sig bort fra Kommoden. Lise kommer ind, Arthur griber sin Hue, erklærer, at han gaar - og forsvinder saa... Lise gør sin Hat færdig.

348.

(Foran Gadedøren). Dolly kommer, - elegant i Tøjet og med en lille Papæske i Haanden, - og skal lige til at gaa ind, da hendes Broder kommer brasende ud.... Han hilser overdrevent ærbødigt paa hende.

349.

(Nærbillede af Arthurs Ansigt). Han "maaler" hende, - smiler ironisk og siger: Det maa være paa en ualmindelig højtbetalende Systue, Du er kommen, - saadan som Du er halet ud!

350.

(Nærbillede af Broder og Søster). Hun tysser paa ham og smaaskænder.... Han bøjer sig frem mod hende og siger grinende: Ja, jeg skal nok holde min Mening for mig selv, - hvis Du da har en "Tika'l" at undvære!.... Hun rækker ham tvøvende en Pengeseddel.

351.

(Foran Gadedøren). Han hilser spottende, - og hun smutter saa ind ad Gadedøren.

352.

(Stuen). Lise har faaet Hatten færdig, - rejser sig og gaar hen til Kommoden.

353.

(Ved Kommoden). Hun konstaterer til sin Overraskelse og Skrak, at der ikke er nogen Penge i Skuffen.

354.

(Værelset). Dolly kommer ind, - Lise kaster sig i hendes Arme, er ved at gaa til af Nysgerrighed og Beundring, - men Dolly gaar uden om hendes forskellige Spørgsmaal.

355.

(Nærbillede af de to Søstre). Dolly siger: Jeg kommer for at tage Dig med ud!.... Du har jo aldrig nogen Fornøjelser!... Og vi bliver saadan et muntert lille Selskab!.... Lise ryster paa Hovedet og peger mod sin Bluse: hun kan da ikke gaa ud saadan!....

Dolly pakker smilende Papæskan op, som viser at indeholde et yndigt Silkeliv, der faar Lises Øjne til at skinne af Begejstring.... Hun kysser taknemligt Søsteren og lover at gaa med hende.

356.

(Værelset). De gear ind i Soveværelset. Lise med sin oppyntede Hat i Haanden.

357.

(Stue paa Kvindefængsels Hospital). Ketty tilser en af Patienterne og gaar saa ud paa Gangen bagved, - hvor hun har sin Plads.

358.

(Soveværelset. Nærbillede af Dolly og Lise). Lise er ved at knappe den nye Bluse til og straalere af Glæde over den smukke Indfatning, hendes friske Skønhed har faaet... Dolly tager en Guldnaal op af sin Taske, knapper den øverste Knap i Søsterens Liv op og udringer dette noget mere ved Hjælp af Naalen... Lise protesterer genert, - men Dolly erklærer leende, at naar man har saa smuk en Hals skal man virkelig ikke skjule den.

359.

(Soveværelset). Lise rejser sig, - hjælper af Søsteren i Overtøjet, - og de gaar saa, efter at have slukket.

360.

(Hospitalsgang. Nærbillede af Ketty), der tungsindig og træt sidder med sin Strikkestrømpe.

361.

(Uden for mondain Restaurant). De to Søstre kommer, - Lise er meget betænkelig ved at skulle ind i en saa fornem Kafé.

362.

(Restauranten. Ved Glasdørene, der fører fra Vestibulen).

De to kommer, - en Tjener aabner Døren... Lise bliver et Øjeblik staaende, - ganske betaget, men saa haler Dolly af med hende.

363.

(Restauranten). De to unge Piger skrider ned gennem den mondaine Kafé... Et Par Tjenere hilser genkendende paa Dolly... Pigebørnene gaar ud af Billedets ene Side.

364.

(Foran Indgangen til Separatkabinetterne). Nogle Trin fører op til en portieredækket Dør, der fører ind til Kabinetterne.. Hugo og hans Ven staar utaalmodigt og venter... En køn og sympatisk, ung Mand sidder sammen med en Ven ved et Bord helt i Forgrunden. Den unge Mand er Legationssekretær Bent Langwill, den kendte Etatsraad L's Søn. Dolly og Lise kommer, bliver modtaget med aabne Arme af deres Kavalerer, som fører dem ind i Kabinettet.. Bent har betaget stirret efter Lise, - rejser sig op og vender sig mod Vennen.

365.

(Nærbillede af de to Venner). Han siger til ham: Saa Du hende, - den Lille!.... Hvad vil hun her.... og sammen med to saa modbydelige Mandfolk!... Vennen trækker paa Skuldrene: - Det kommer jo egentlig ikke dem ved!

366.

(Separatkabinnet). Lise ser sig uroligt om i det noget demimondaint udstyrede Værelse, hvor der staar en festlig Anretning til 4. - Hugos Ven hjælper hende galant af med Tøjet.

367.

(Nærbillede af Lise og Vennen). Hun mærker, at Herrens stikkende Blik er rettet mod hendes nøgne Hals.... Skamrødmens stiger op i hendes Kinder, og hun vender sig bort fra ham, river febrilsk Naalen ud af Livet og knapper dette helt op i Halsen. Kavalleren lægger med Ærgrelse i Blikket Mærke til hendes Mangvæ.

368.

(Kabinettet). Saa gaar man til Bords. Lise og hendes Kavaller tager Plads i Vægsofaen, oven over hvilken der hænger et ovalt Spejl. De to andre Tilstedeværende sætter sig lige over for, - og Hugo byder Velkommen.

369.

Text: Et andet "Middagsselskab".

(Beværtningen. Nærbillede ved et Bord), ved hvilket Arthur, hans Kammerater og et Par tvivlsomme Pigebørn sidder og solder. Arthur strøer om sig med Penge.

370.

(Kabinettet). Lise tager meget smaat til sig af Vinen og er alt andet end godt tilpas.... Hugo kysser stormende Dolly, der ikke gør Modstand.

371.

(Nærbillede af Lises Ansigt). Hendes Øjne er store og forundrede, - og hun begynder at blive angst.

372,

(Nærbillede af hende og hendes Kavaller). Han nærmer sig hende indsmigrende - men hun rykker forskræmt saa langt fra ham, som hun kan komme. I Spejlet ovenover dem kan man følge

følge Dolly og Hugo.

373.

(Uden for Indgangen til Separatkabinetterne). Bents Ven vil gaa, - men Bent selv bliver... Han haaber paa at faa et Glimt at se af den smukke unge Pige, som har gjort et saa dybt Indtryk paa ham. - Vennen forsvinder, skalkagtigt smilende, og Bent gør op med Tjeneren.

374.

(Kabinettet. Nærbillede af Lise og hendes Kavaller). Han slynger pludselig Armen om hendes Liv og presser sine brændende Læber mod hendes hvide Hals... Lise springer op som bidt af en Hugorm... Pouls uvirkelige Skikkelse staar pludselig i Værelset og følger med Sorg i Blikket Begivenheden... Hugos Ven vil ikke give Slip paa sin Fangst, faar atter fat i hende - men hun slider sig løs og stormer ud.

375.

(Foran Separatkabinetterne) og løber saa stærkt ned ad Trinene, at hun vilde være snublet, hvis hun ikke var blevet fanget af Bents stærke Arme.

376.

(Nærbillede af Bent og Lise). Den unge Pige ser tro-skyldigt og tillidsfuldt op til Bent og siger stammende: De vil hjælpe mig - ikke?... Ud af dette forfærdelige!.... Bent nikker.

377.

(Foran Separatkabinetterne). Han viser med foragtelig Mine Hugo og dennes Ven, der kommer for at gøre Krav paa Lise,

tilbage - og sender Tjeneren ind efter den unge Diges Overtøj....
Da det er kommen, hjælper han hende i det.

378.

(Kabinettet). Dolly er ulykkelig og skælder de to
Herrer ud for den Maade, de har optraadt paa.... Hugo giver Svar
paa Tiltale.

379.

(Foran Restauranten). Bent og Lise ud... Han kommer
i Tanker om, at han jo ikke har præsenteret sig for hende skynder
sig at indhente det forsømte og beder om Lov til at sørge for, at
hun kommer sikkert hjem. Lise nikker taknemligt.... Hun føler
sig saa dejlig tryk nu.... De gaar.

380.

(Kabinettet). Skændescenen ender med at Hugo brutalt
siger: Nu vil jeg ikke have mere Vrøvl!.... Du maa hellere finde
Dig en anden Kavaller!... Du morer mig ikke mere!... Dolly bliver
pludselig stille, hun er bange for at miste ham og klynger sig
bedende ind til ham. Men han slynger hende brutalt fra sig....
Den anden Herre er ved at trække i Overtøjet, Hugo tager sin
Tegnebog frem, tager en stor Pengeseddel ud af den og lægger saa
Bogen paa Bordet.... Tjeneren kommer ind, begynder at gøre op,
og Hugo gaar hen til ham - ved den anden Ende af Bordet.

381.

(Ved Bordet. Nærbillede af Dolly). Hun er en Fortviv-
lelse nær, - saa faar hun Øje paa Tegnebogen, - Fristelsen vaagner
op i hende og hun nærmer sin Haand til Tegnebogen, efter at have
overbevist sig om, at hun ikke bliver iagttaget.

382.

(Ved den anden Bordende). Hugo betaler Tjeneren, kommer til at kaste et Blik ind i Vægspejlet - og studser.

383.

(I Spejlet). Dollys Haand famler ved Tegnebogen.

384.

(Ved den anden Bordende - som 382). Hugo betænker sig et Øjeblik, - faar saa en djævelsk Idé og smiler ondt.... Han tager mod de Penge, som Tjeneren giver ham tilbage.

385.

(Kabinettet). Dolly gaar bort fra Bordet og hen til det Sted, hvor hendes Overtøj hænger. - Hugo ser spottende efter hende.

386.

(Foran Ejendommen). Bent og Lise kommer i ~~varsel~~ uventet Samtale, standser for at tage Afsked.

387.

(Nærbillede af de to). Bent beholder et Øjeblik hendes Haand i sin og siger bønligt: og saa lover De mig, at jeg faar Lov til at se Dem engang imellem!.... Lise tøver lidt med Svaret, saa ser hun ind i hans ærlige, trofaste Øjne - og nikker svagt.

388.

(Foran Gadedøren). Saa smutter hun ind ad Døren, der falder til efter hende. Bent bliver staaende et Øjeblik, saa gaar han langsomt bort.

389.

(Værelset). Lise kommer ind og tænder... Hun tager sit

Overtøj af - og river saa det smukke Silkeliv af. Hun synker grædende sammen ved Bordet.

390.

(Separatkabinettet). Dolly trækker sine Handsker paa, - vender sig mod den flegmatiske Hugo og spørger: Det er altsaa forbi?.... Han nikker haardt, - og den unge Pige gaar ud med sænket Hoved. Hugos Ven vil ogsaa gaa, - men Hugo griber ham i Armen og tager Tegnebogen fra Bordet.

391.

(Nærbillede af de to Mænd). Hugo kaster et Blik, i Tegnebogen og fortæller saa, hvad han har set. "Det skal blive Pigebarnet en dyr Fornøjelse", - siger han med et underfundigt Smil, og Vennen nikker forstaaende og beundrende.

392.

(Værelset. Nærbillede af Lise), der hæver sit forgrædte Ansigt op fra Bordet.... Saa giver hun sig med Lommetørklædet til at gnide sig paa Halsen, der hvor Hugos Ven kyssede hende.... Lidt efter lidt kommer der Ro over hende.... Hendes Tanker gaar til Bent, og et forventningsfuldt Smil spiller om hendes Læber.

Afblænding.

skifter Billedet over på næste side!

394.

Kærlighed og Had.

(Restauranten.) ~~Uden Glesdøren~~ Dolly kommer, tager et Overblik over Lokalet og gaar saa ned gennem Midtergangen. Lader sig fange ind af en yngre Levemand, - sætter sig ved et Bord i Forgrunden.

393.

(Selvmodernes Sfære.) Pouls fortvivlede Ansigt i Forgrunden, - i den dybeste Smerte. Bagved glider Skyggerne hvileløse med ligesaa fortvivlede Aasyn frem og tilbage uden Hvile. Billedet toner bort.

skriver Bill. nedert på forrige side

395.

(Langelinie.) I den runde Fortoner kommer Bents spændte og forventningsfulde Ansigt til Syne. Han spejder, - smiler befriende og hilser.... Billedet blændes helt op, og man ser, at det er Lise, der kommer hen til ham.... Han hilser ærbødigt paa hende.... Hun siger med et svagt Smil: Jeg var lige ved ikke at komme!.... Det er femte Gang, vi mødes i denne Uge.... og det er egentlig slet ikke rigtigt af mig!.... Bent slaar det leende hen, tager hende kammeratligt under Armen, og de gaar.

396.

(Restauranten. Ved Glasdørene.) Et Par civile Betjente kommer, veksler et Par Ord med Overkelneren, der saa fører dem ned gennem

397.

(Restauranten) og gør dem discret opmærksom paa, hvor Dolly sidder.... Den ene Betjent gaar hen til hende.

398.

(Nærbillede af Dolly.) Hun passiarer sorgløst med sin Kavaller, da pludselig en Haand bliver lagt paa hendes Skulder... Det giver et Choc i hende og hun ser ængsteligt op.

399.

(Ved Sofaen.) Hun møder Betjentens Blik, og gyser....

Hun rejser sig tøvende, - Betjenten viser hende sit Politiskilt og erklærer hende anholdt, mistænkt for Løssagtighed og Tyveri.

400.

(Nærbillede af Dollys Ansigt), der faar et fortvivlet og altopgivende Udtryk... Men pludselig tændes der et Glimt i hendes Øjne, - og hun bider Tænderne sammen.

401.

(Restauranter). Hun smutter bort fra Betjenten, - undgaar behændigt den anden og styrter ud.... Inden Betjentene kommer sig af Overraskelsen, er hun ude i

402.

(Vestibulen). Hun opgiver at slippe ud gennem Svingdørene, ved hvilke der staar en Del Mennesker.... Hun styrter som en gal op ad Trapperne til 1ste Sal. Betjentene kommer stormende efter.

403.

(Afsats, første Sal). Hun standser et Øjeblik forpustet - og styrter saa hen mod et aabent Vindue i Baggrunden... Betjentene kommer til Syne.

404.

(Ved Vinduet). Dolly betænker sig et Øjeblik, - saa svinger hun sig op i Vindueskarmen og kaster sig ud.

405.

(Hotellet ude fra). Et Legeme styrter ned fra et 1ste Sals Vindue.

406.

(Afsatsen - som 403). Betjentene staar et Øjeblik rød-

selslagne, - saa skynder de sig ned i Vestibulen....

407.

(Foran Indgangen til Hotellet). Nogle Nysgerrige har samlet sig om Dollys bevidstløse Legeme. Betjentene kommer, - jager Folkene til Side, og den ene af Betjentene bøjer sig saa ned mod Dolly.

408.

(Nærbillede ved Dolly). Betjenten undersøger hende og siger saa til sin Kollega: Jeg tror ikke, hun har taget nogen videre Skade... Det er Skrækken, der har lammet hende!... Vi maa vist hellere køre hende ud til Kvindefængselet!... Betjentene løfter hende op.

409.

(En Bil, - set fra Fortovet). Betjentene anbringer den bevidstløse Kvinde i Bilen.

410.

(2det Sted paa Langelinie). I Billedets Forgrund staar Hugo og taler med en Herre... Længere tilbage kommer Bent og Lise gaaende, Arm i Arm og i fortrolig Passiar.... De passerer Hugo, uden at lægge Mærke til ham, - men han genkender dem, tager hurtigt Afsked med den anden Herre og følger efter de Elskende.

414.

(Anlæg. Ved en Bæk). Bent og Lise kommer, tager Plads paa Banken... Hugo skjuler sig i Buskadset bagved.

412.

(Nærbillede ved Bænken). Bent tager Lises Haand og fortæller hende, hvor meget hun er kommen til at betyde for ham, -

og da han varsomt drager hende ind til sig og kysser hende, gør hun ikke Modstand.

413.

(I Buskadset. Nærbillede af Hugo), der iagttager dem.

414.

(Nærbillede ved Banken). Bent siger: Jeg ved, at jeg vil møde Modstand hos mine Forældre, men der kommer vel nok en gunstig Lejlighed, hvor jeg kan fortælle dem vor Hemmelighed.... For Du skal blive min!.... og han vil slet ikke høre paa den unge Piges svage Protester....

415.

(I Buskadset. Nærbillede af Hugo). Han smiler spottende.... og forsvinder saa i Buskadset.

416.

(Hospitalsgang). Ketty sidder og strikker, da et Par Portører kommer med en Baare, paa hvilken Dolly hviler. De bærer hende ind i en af Stuerne... Bag den aabne Dør ind til Gangen ser man Vagter.

417.

(Nærbillede af Ketty). Hun holder et Øjeblik inde med Strikningen og ser med et medlidende Blik efter den ulykkelige Kvinde, der blev baaret ind.

418.

(Gangen). Portørerne kommer ud igen, - og den ene af dem gaar hen til Ketty.

419.

(Nærbillede af Ketty og Portøren). Portøren siger: Hold

et godt Øje med hende, Pigebarnet, vi kom med!... Det er en forfløjten Dame, der har gjort sig skyldig i Tyveri, og som forsøgte at tage sig af Dage, da hun skulde nappes!... Ketty nikker forstaaende.

420.

(Gangen). Portgængerne gaar, - og Ketty rejser sig og gaar ind i

421.

(Sygeværelset), hen til den Baare paa hvilken den nye Patient ligger.

422.

(Nærbillede ved Dollys Seng). Ketty vil ordne lidt ved den unge Pige og genkender saa sin Datter.... I det samme staar Pouls aandeagtige Skikkelse bag hende.... Ketty stønner: - Dolly!.. Dolly!... Dolly slaar Øjnene op, rejser sig lidt op paa Albuen....

423.

(Nærbillede af Kettys Ansigt), derrøber hendes afsindige Sorg og Fortvivlelse, da hun forstaar, hvor dybt Datteren er sunken. Hendes Øjne lukker sig...

424.

(Ved Dollys ^{Seng} Baare),... og den ulykkelige Moder synker afmægtig om over Sengen.... Poul forsvinder.... Dolly rejser sig lidt op og stryger mekanisk Moderen over Haaret.... Hendes Ansigt er blegt og fortvivlet, - men hun er ikke i Stand til at græde.

425.

(Selvmodernes Sfare). Billedet toner frem.... Pouls

hvileløse Skikkelse glider frem og tilbage, - standser saa.....
Han folder Armene over Brystet og sænker ydmygt Hovedet.

426.

Den onde Sød.

(Spisestue hos Bents Forældre). I den elegante Spisestue sidder Bent samt hans Fader og Moder, der er lige selvbevidste, lige slægtsstolte og lige smaatskaarne, - ved Morgenkaffen.... En Tjener kommer ind med et Brev til Etatsraaden.

427.

(Nærbillede af Etatsraaden), der læser Brevet, i hvilket en anonym Angiver røber Bents Forhold til Lise og fortæller om den unge Piges Fader, der stjal og tog sig af Dage, - om hendes Tøjte af en Søster, - og om hendes Moder, der har været ansat ved Kvindefængslet og som nu - efter at have faaet et Nervechoc - er havnet hos Direktør Steiner som Rengøringskone.....
Etatsraadens værdige Ansigt stivner af Forargelse. - Han bøjer sig hen mod sin Hustru.

428.

(Nærbillede af Ægteparret). Etatsraaden giver sin Kone Brevet og lader hende læse det.... Hun bliver om muligt endnu mere himmelfalden end Manden.

429.

(Ved Bordet). Bent faar at vide, hvad det drejer sig om - og kaster foragtelig Brevet fra sig.... Paa Forældrenes forargede Spørgsmaal, om det er sandt, det der staar i Brevet, nikker han kort.

430.

(Nærbillede af Bents Ansigt). Han siger roligt og

bestemt: Det passer altsammen, - men hende, jeg elsker, er god og ren, - og hun skal blive min!....

431.

(Spisestuen). Faderen og Moderen raser op over Sønnens Forstokkethed, - men Bent lader sig ikke røkke i sin Beslutning - og forlader roligt Værelset.... Hans Forældre giver sig til at lægge Raad op om, hvad der er at gøre.

432.

(Nærbillede af Forældrene). Etatsraadinden faar en Idé. Naar Bent ikke vil opgive Pigebarnet, maa man faa hende til at opgive ham!.... Etatsraaden nikker anerkendende: Ja, paa den Maade kan Situationen maaske reddes!.... Fruen skynder sig ud.

433.

(Steiners Arbejdsværelse. Nærbillede af Ketty), der ligger paa Knæ og skurer Gulv. Hendes Ansigt er blevet kendelig ældet, er træt og slapt, og hendes Øjne har et lidende og forpint Udtryk.

434.

(Arbejdsværelset). En Stuepige gaar og støver af. - Den gamle, hvidhaarede Steiner kommer ind og gaar hen til Ketty, der rejser sig.

435.

(Nærbillede af Ketty og Steiner). Steiner hilser venligt paa hende, betragter hende deltagende og siger saa mildt: De har faaet lagt en tung Byrde paa Deres Skuldre, - tungere end de fleste vilde være i Stand til at bære!.... Blot De vilde gi-

ve Deres gamle Venner Lov til at hjælpe Dem, - uden at De vilde føle det som Almisser!.... Ketty ryster med et træt Smil paa Hovedet: - Arbejdet hjælper hende til at glenne!....

436.

(Arbejdsværelset). Steiner gaar hen til det indemurede Pengeskab, - tager nogle Dokumenter frem.

437.

(Foran Fattigejendommen. Gaden set fra Gangen gennem den aabentstaaende Yderdør). Etatsraadindens Ekvipage standser, og den fornemme Dame gaar tøvende ind i Huset.

438.

(Dagligstuen hos Ketty). Lise sidder og syer Hattepynt, da Etatsraadinden træder ind.... Den værdige Dame ser sig ringeagtende om og betragter saa kritisk den unge Pige gennem sin Stanglorgnet.... Lise beder hende genert og forvirret tage Plads.

439.

(Ved Bordet). Værdigt og afmaalt præsenterer Etatsraadinden sig og forklarer, hvorfor hun er kommen.

440.

(Nærbillede af Lises Ansigt). Hun møder roligt Etatsraadindens skarpe og gennemborende Blik.

441.

(Ved Bordet). Etatsraadinden bøjer sig over mod Lise og siger: Vi ved alt om Deres Familie, - men da min Søn er en stejl Karakter, kommer det til at afhænge af Dem om hans Fremtid skal blive ødelagt!.... Lise ser ned mod Bordpladen, og hun har

svært ved at holde Taarerne tilbage.

442.

(Køkken hos Steiner). Ketty er ved at iføre sig sit Overtøj og skal til at gaa, da Kokkepigen, der staar og sladrer med Stuepigen, raaber til hende: De husker nok at læse Yderdøren!... Ketty nikker og gaar.

443.

(Yderdøren til Gaarden). Ketty ud, læser Døren af med en Nøgle, der med et Stykke Sejlgarn er bundet til en anden, og gaar.

444.

(Dagligstuen. Ved Bordet). Etatsraadinden siger med al den Følelse, hun raader over: Men De maa rejse bort nogen Tid,.... og De maa rejse med det samme.... Min Søn vil saa glemme Dem, og De vil ikke have bragt Deres Offer forgæves!..... Lise nikker med Taarer i Øjnene: hun vil ikke staa Bents Lykke i Vejen!

445.

(Foran Ejendommen. Billedet taget fra Trappegangen). Ketty kommer, betragter overrasket den fornemme Ekvipage - og gaar saa op.

446.

(Dagligstuen. Ved Bordet). Etatsraadinden giver Lise nogle Pengesedler og siger: "og saa er det en Aftale, at De tager med "Baltic", som sejler i Morgen tidlig!" - Lise nikker træt.

447.

(Stuen). Etatsraadinden rejser sig, - nedlader sig til at trykke Lises Haand og gaar saa hen mod Døren, ind ad hvil-

ken Ketty i det samme kommer.... Etatsraadinden nikker naadigt og "sejler" saa ud.... Lise kaster sig hulkende om Halsen paa Moderen, der kærtegner hende blidt og faar hende til at sætte sig.... Ketty tager sin Kaabe af og lægger den paa Sofaen og sætter sig saa hen til sin grædende Datter.

448.

(Nærbillede af Moder og Datter). Lise fortæller, hvilket Offer hun for sin Kærligheds Skyld maa bringe, og Ketty stryger hende ømt over Haaret.

449.

(Stuen). Arthur kommer drivende ind, og da han ser, at Moderen og Lise er optaget af hinanden, gaar han langsomt hen mod Sofaen.

450.

(Nærbillede ved Sofaen). Han iagttager lurende de to andre - stikker saa Haanden ned i Kettys Frakkelomme, faar fat i Nøglerne til Steiners Lejlighed og lader dem forsvinde i sin Lomme.

451.

(Stuen). Med et tvært Nik slentrer Arthur ud igen..... Ketty stryger mekanisk sin fortvivlede lille Pige over Haaret.... Hun kan ikke finde paa Ord, der kan mildne og trøste.

452.

(Etatsraadens Spisestue. Nærbillede i en Krog). Etatsraaden sidder og blunder over sin Avis, da Etatsraadinden kommer svantsende og triumferende begynder at aflægge Beretning.

453.

(Hjørne af Hall hos Etatsraadens). Bent kommer gaaende, -

der er beslutsomt Træk om hans Mund, og han aabner Døren til Spisestuen.

454.

(Hall'en. Nærbillede ved Døren). Han har aabnet Døren paa Klem, - bliver tøvende staaende, - lytter opmærksomt.

455.

(Spisestuen. Nærbillede i Krogen). Etatsraadinden forklarer, - slutter med at sige: I Morgen tidlig sejler Pigebar- net bort med "Baltic", - og dermed glider hun forhaabentlig ud af Sagaen!.... Etatsraaden gnider sig tilfreds i Hænderne.

456.

(Hall'en. Nærbillede ved Døren). Bents Ansigt- udtryk røber hans Harme og Foragt over det Skridt, Moderen har fore- taget.... Han vil aabne Døren - men tager sig i det.... Hans Udtryk bliver mildere, og man aner, at han fatter en eller anden Beslutning.... Afblænding.

457.

Mørkets Gerninger.

(Yderdøren til Gaarden hos Steiner). Opblænding med den runde Fortoner... I Cirklen ser man Arthurs blege, spændte Ansigt, der - i det hvide Maanelys - ser sig spejdende om.... Billedet blandes helt op, - Arthur drejer Hovedet mod Døren, aabner denne og sniger sig ind i

458.

(Steiners Køkken), ind i hvilket Maanen skinner..... Arthur lister sig ind i

459.

(Steiners Arbejdsværelse), der er bælgmørkt. Med en

Lommelampe i Haanden sniger Arthur sig hen til

460.

(Et af Vinduerne), slaar Skodden fra og aabner forsigtigt Vinduet - uden at sætte Krogen paa - for at sikre sig en Reserveudgang.

461.

(Arbejdsværelset). Maanen sender en Lyskegle ind gennem det aabne Vindue. - Arthur lister hen til Pengeskabet.

462.

(Ved Pengeskabet). Lysende for sig med sin Lommelampe begynder han at undersøge Skabet og finde sine Instrumenter frem.

463.

(Ved det aabne Vindue). Vinduet smækker.

464.

(Ved Pengeskabet). Arthur farer sammen og taber et af sine Instrumenter paa Gulvet.

465.

(Steiners Soveværelse. Nærbillede ved Sengen). Steiner rejser sig op i Sengen, - tænder og lytter.

466.

(Arbejdsværelset). Arthur gaar lyttende et Par Skridt frem og lytter, - føler sig saa beroliget og vender tilbage til Skabet.... Pouls uvirkelige Skikkelse staar i det samme i Værelset, glider hen i Lyskeglen, i hvilken man skimter ^{hans} Pouls lidende Ansigt.

467.

(Steiners Spisestue. Nærbillede af en hvidlakeret Dør),

som Maanen kaster sit Lys paa.... Haandtaget bevæger sig, og Døren aabnes....

468.

(Arbejdsværelset. Nærbillede af Arthur), der lytter.

469.

(Arbejdsværelset). Arthur løber fra Skabet, "gennem" Faderens "usynlige" Skikkelse og hen bag det store Skrivebord.... Døren aabnes, Steiner kommer til Syne og tænder. - Den gamle Mand ser sig undersøgende om og gaar saa frem mod Skrivebordet.

470.

(Ved Skrivebordet). Arthur lytter angst, faar saa Øje paa en Papirkniv, hvis spidse Ende rager ud over Skrivebordet, - og griber den. - Steiner kommer helt frem i Forgrunden, faar Øje paa Arthur - viger tilbage og skynder sig hen mod Telefonen. - Men i det samme springer Arthur op, styrter gennem ~~Pouls~~ ^{Pouls} Taageskikkelse, der indtager en Stilling som vilde, den standse ham, - og hen mod Direktøren.

471.

(Nærbillede af Poul). Hans dybe Rædsel og Fortvivlelse over det, der maa ske, og som han ikke er i Stand til at forhindre.

472.

(Gade. Nærbillede af 2 Betjente), der staar og snakker sammen. Pludselig faar den ene Øje paa noget, som han gør den anden opmærksom paa....

473.

(Foran Steiners Palæ. Foran det aabne Vindue). Arthur

svinger sig ud af Vinduet og forsvinder.

474.

(Nærbillede af de to Betjente). De veksler et Par hastige Ord, - saa løber den ene bort, medens den anden støder i sin Politifløjte.

475.

(Steiners Palæ. Foran Vinduet). Den første Betjent kommer, - entrer efter et Øjeblikks Betænkning ind ad Vinduet.

476.

(Dagligstuen hos Ketty) Arthur vakler ind, - tænder, - smider Steiners Nøgler paa en Stol, river Jakken af sig og kaster ogsaa den fra sig paa Stolen, - saa Nøglerne glider ned paa Gulvet. - Saa lister han ud i Køkkenet.

477.

(Soveværelset. Nærbillede af Ketty), der lyttende rejser sig op i Sengen, ser, at Lise, der har grædt sig i Søvn i Sengen ved Siden af, sover trygt, - staar saa op og gaar ind i

478.

(Dagligstuen), som hun finder tom. Hun gaar hen til Stolen, hvor Arthurs Jakke ligger.

479.

(Nærbillede ved Stolen). Hun tager Jakken op, - ser at det ene Ærme er fugtigt, - siger uroligt og angstfuldt: Blod!.. Lægger saa Jakken ned igen og faar Øje paa Nøglerne, der ligger paa Gulvet, tager dem, - uden at gøre sig klar over, hvordan de er endt dér.

480.

(Køkkenet. Nærbillede ved Vadsken) . Arthur lader

gysende Vandet skylle ned over sine Hænder, - tørrer dem saa.

481.

(Dagligstuen). Ketty lægger Nøglerne hen i Kommode-skuffen.... Arthur kommer ind, bliver urolig, da han ser Moderen.... Paa et Spørgsmaal fra hende svarer han: Jeg har skaa-ret mig lidt, - og det har blødt noget!.... Han surrer Lomme-tørklædet om Fingeren, og Moderen gaar tøvende ind i Sovevarel-set. - Arthur synker ned paa Kanten af Sofaen, - der er redt op til Seng - og stirrer med Rædsel i Blikket frem for sig.....
Afblanding.

482.

Ud i Verden.

(Havnekaj). Morgenen efter.... En Dampet er ved at lægge fra.

483.

(Kajen. Nærbillede af Ketty), der vinker.

484.

(Ombord. Nærbillede af Lise), der med Taarer i Øj-nene vinker Farvel til Moderen.

485.

(Kajen. Nærbillede af Ketty), der vinker for saa at tørre sine fugtige Øjne med Lomme-tørklædet. - Hun vender sig om, gaar, - træt og forpint.

486.

(Havnepladsen). En Avissælger staar og sælger Morgen-bladene.... Ketty kommer langsomt gaaende, standser og hører efter Avismandens Reklameraab.

487.

(Nærbillede af Avissælgeren), der raaber: Store Nyheder.... Køb.... 10 Øre!.... Direktør Steiner myrdet!

488.

(Nærbillede af Ketty), der forfærdet lytter til.

489.

(Pladsen). Ketty gaar hen til Avismanden, finder en Tjære frem af sin gamle Portemonnai, køber en Avis og gaar skælvende hen.

490.

(Bag nogle Pakkasser). Hun leder febrilsk efter Beretningen om Mordet, - læser den dybt rystet.... Der staar, at man ikke har fanget Morderen og ikke engang har noget Spor at gaa efter.

491.

(Nærbillede af Kettys Ansigt). En frygtelig Mistanke kommer frem i hende.... Hun mindes.... (Billedet toner over:)

492.

(Dagligstuen. Nærbillede ved Stolen - som 479). Hun lægger gysende Jakken fra sig og opdager Nøglerne paa Gulvet. (Billedet toner over i:)

493.

(Nærbillede af Kettys Ansigt - som 491). Hendes Ansigt røber, hvilken Sjælekamp hun fører.... Hendes Moderfølelse og hendes Pligtfølelse kæmper om Herredømmet, - og endelig sejrer Pligtfølelsen.... Hun stønner: Jeg maa gøre det.... selv om mit Hjerte skal briste!....

494.

(Ved Pakkasserne). Hun rejser sig langsomt og slæber sig bort.

495.

(Om Bord paa Damperen. Nærbillede af Lise), der staar ved Rælingen og stirrer tilbage mod den hjemlige Kyst, der forsvinder.... Taarerne dugger hendes Øjne, og hun kan ikke skjule sin Bevægelse.

496.

(Ved Døren til en af Dækskahytterne). Døren aabnes, - og Bent træder ud.... Han spejder efter sin Elskede og et lyst Smil opklarer hans Ansigt, da han faar Øje paa hende. - Han gaar.

497.

(Ved Rælingen - som 495). Bent kommer forsigtigt nærmere.... Lise, der hører nogen komme, tørrer hurtigt sine Øjne og vender sig.... Hendes Overraskelse er stor, og først da hun føler Bents Arme om sig, forstaar hun, at det er Virkelighed, at han er hos hende.

498.

(Nærbillede af de to). Lise søger at skjule sin Glæde og forsøger at bebrejde ham hans Adfærd, - men han siger: Bebrejdelser er spildte, Lise.... Jeg har med Glæde kastet alle Broer af, der bandt mig til Fortiden, ~~over Bord~~, og Du og jeg skal nok finde Lykken et Sted, hvor Sladderer og Ondskaben ikke kan naa os!.... Og han drager den unge Pige ind til sig, - og hun er alt for lykkelig til at sætte sig imod det.

499.

(Politistation). Ketty kommer ind, - slæber sig hen til Skranken.

500.

(Ved Skranken). Hun gør Assistenten opmærksom paa Artiklen om Mordet - og siger saa skalvende: Det er min Dreng,.... min stakkels, vildfarne Dreng, der har gjort det!.... Vorherre se i Naade til ham.... og til mig!.... Og hun synker i Knæ foran Skranken, og hendes Hoved falder tungt ned mod dens Kant....

501.

(Selvmodernes Sfære). Poul, der knuges til Jorden af Sorg og Samvittighedskval.

502.

Dømt til Døden.

(Den Dødsdømtes Celle). Ved Daggry - lige før Henrettelsen skal finde Sted.... Slutteren (der fremtræder i den gamle Dørvogters Skikkelse) lukker Præsten ind til den nedbrudte Arthur. - Præsten bereder ham til at gaa Døden i Møde.

503.

(Den store Trappe, der fører op til Indgangen til Fængselet). Paa det øverste Trin ligger en sammensunken Kvindeskikkelse.... Nogle Mænd (Guillotinenes "Funktionærer") kommer op ad Trappen. Regnen strømmer ned.

504.

(Øverst paa Trappen). Den sammensunkne Skikkelse hæver sit forgræmmede Ansigt og strækker bedene Armene i Vejret.... Kvinden er Ketty, og hun trygler og beder Mændene sørge for, at

hun endnu en Gang kan faa sin ulykkelige Dreng at se.... Mændene konfererer sammen, - de to af dem gaar ind i Fængselet, medens den 3die bliver hos Ketty.

505.

(Cellen). Præsten beder en Bøn sammen med Arthur og lader ham saa ene.

506.

(Øverst paa Trappen - som 504). Mændene, der gik, kommer tilbage med en Fængselsbetjent.... Ketty har faaet Lov til at slippe ind.

507.

(Cellen). Arthur vandrer hvileløs op og ned ad Gulvet, da Slutteren lukker Ketty ind.... Moder og Søn græder ud i hinandens Arme.

508.

(Fængselsgaarden). I den graa, regnfulde Morgen ser Guillotinen alt andet end hyggelig ud.... Funktionærerne er ved at efterse Ledningstraadene, der fører Strømmen op til Faldøksen. Naar Strømmen sluttet ved et Tryk paa en Kontakt, der er anbragt paa Platformens Rækværk, falder Øksen ned.

509.

(Cellen). Slutteren afbryder Scenen mellem Moder og Søn, - og Ketty vakler ud.

510.

(Fængselsgang). Ketty kommer fra den Dødsdømtes Celle og henimod Trappen i Forgrunden, - men i Stedet for at gaa ned ad Trappen, slæber hun sig opefter.

511.

(Gangen - højere oppe). Ketty slæber sig op, et Par Fængselsbetjente vil vise hende ned igen, men hendes hjerteskerende Bønner om at faa Lov til at blive staaende lidt ved det Vindue, * der er for Enden af Gangen, rører dem, og de lader hende blive.

512.

(Cellen). Arthur hentes ud for at blive ført til Skafottet.

513.

(Gangen højere oppe. Ved Vinduet). Ketty stirrer ned i Fængselsgaarden.

514.

(Gaarden). Arthur føres op paa Skafottet, hvor Funktionærerne og Præsten venter.

515.

(Ved Vinduet). Ketty er omtrent afsindig af Sorg og Smerte og stirrer med opspilede Øjne ned i Fængselsgaarden.

516.

(Nærbillede paa Skafottet). Præsten velsigner Arthur, - som saa bindes for Øjnene.

517.

(Ved Vinduet). Ketty klamrer sig gispende til Vindueskarmen.

518.

(Skafottet -set paa Afstand). Gennem Halvmørket og Regntaaen skimter man, at Arthur er bundet til Blokken under

Faldøksen.

519.

(Paa Skafottet. Nærbillede af en Embedsmand), der stirrer ned mod sit Kontrolur, - og saa løfter Haanden til Signal.

520.

(Paa Skafottet. Nærbillede af en anden Embedsmand), der slutter den elektriske Strøm.

521.

(Det øverste af Guillotinen). Øksen falder.

522.

(Nærbillede af Ketty), der presser Hænderne for Øjnene og synker afmægtig sammen.

523.

(Solopgang). Billedet toner frem. Mellem tunge, uvejrssvangre Skyer staar Solen op.

524.

(Kettys Dagligstue). Vinduet staar aabent, og Regnen plører ind.... Døren lukkes op, og Ketty vakler ind.... Hendes Blik er tomt og glansløst.... Hun støtter sig til Bord og Stole... og slæber sig møjsommeligt hen mod Vinduet.

525.

(Ved Vinduet). Hun støtter sig tungt mod Væggen og ænser ikke Regnen, der skyller ind.... Hun famler paa Væggen efter det gamle Billede af Poul, - tager det i sine Hænder, stirrer paa det, - og efterhaanden kommer der Glans i hendes Blik.... Erindringen om alt det, hun har gaaet igennem, - om hendes Børns ulykkelige Skæbne, bringer Bitterheden og Hadet, ^{op i hende} og med skælvende

Læber forbander hun ham, der fejgt løb fra sit Ansvar, og derved førte hende og Børnene i Skammen og Skændselen..... Hun knuser Billedet over en Stoleryg og kaster Stumperne paa Gulvet, men saa er hendes Kræfter ogsaa udtømte.... Hun synker livløs sammen.

526.

(Selvmodernes Sfære). Billedet toner ~~hævet~~... Poul løfter sine Hænder mod Himlen i endeløs Sorg og Kval..... Han staar netop i Lyskeglen, - bøjer Hovedet tilbage og stirrer op efter.

527.

(Nærbillede af hans tilbagebøjede Hoved). Ansigtet er smerteligt fortrukket, - og han lukker Øjnene.... Billedet bliver et Øjeblik uklart, - og da det atter bliver tydeligt, ser man, at det hviler mod en Hovedpude. - Der kommer nogle Trækninger om Munden og om Øjnene, - Øjenlaagene glider langsomt op, - og han ser sig om med et feberglinsende, forbavset Blik.

528.

(Hospitalsstue. Nærbillede af Ketty og Professor Arildt). Ketty drager et Lettelsens Suk, og hun knuger uvilkaarligt Arildts Haand i sin.

529.

(Hospitalsstue). Man forstaar af de Apparater, der staar i Nærheden af Sengen, at Poul er blevet udpumpet. Arildt og Ketty staar ved Siden af Sengen, i hvilken Poul ligger, og en anden Læge og en Sygeplejerske er ogsaa til Stede. Poul rejser sig op paa Albuen og stirrer om sig med vidt opspærrede Øjne.

Ketty kaster sig ned ved Side af Sengen. Lagen og Sygeplejersken gaar stille ud.

530.

(Nærbillede ved Sengen). Poul fatter om Kettys Hoved med sine Hænder og ser paa hende med et Blik, der røber hans uendelige Kærlighed..... Saa fortæller han gysende om den Drøm, han havde, medens hans Sjæl var ved at forlade hans Legeme, - og Ketty og Professoren lytter interesseret til.

531.

(Pouls Spisestue). Madam Back er ved at hjælpe Børnene i deres Nattøj og vil saa føre dem ind i Soveværelset. Men Arthur erklærer, at de først maa ringe til Hospitalet og spørge Mor, hvordan Far har det.... Madam Back maa give efter for deres Bønner og gaar sammen med dem ind i

532.

(Herreværelset), hvor hun finder Hospitalets Telefonnummer i Bogen, - hvorefter den smarte Arthur ringer op.

533.

(Hospitalsgang. Nærbillede af en Sygeplejerske), der tager Telefonen.

534.

(Herreværelset. Nærbillede af Arthur og hans Søstre), der interesseret følger Broderens Manøvrer. Arthur præsenterer sig og siger, at han saa gerne vil tale med sin Far.

535.

(Nærbillede af Sygeplejersken), der smilende beder den unge Herre vente lidt.

536.

(Hospitalsstuen. Nærbillede ved Sengen). Poul slutter sin Beretning og siger - nærmest henvendt til Professor Arildt, - at han skammer sig over sig selv og sin Fejghed, og at han nu indser, at den Lære, som Arildt fortolker, er sand og retfærdig.

537.

(Hospitalsstuen). Sygeplejersken kommer ind med et Telefonapparat og fortæller om Opringningen. Hun anbringer Ledningstraaden i en Stikkontakt, der er i Nærheden af Sengen, stiller Apparatet paa Sengebordet og giver Poul Telefonrøret.

538.

(Nærbillede af Børnene), der jublende hilser paa Faderen.

539.

(Hospitalsstuen. Nærbillede af Poul), der med Taarer i Øjnene taler med sine Børn.

540.

(Nærbillede af Børnene), der slaas om at komme til Telefonen.

541.

(Hospitalsstuen). Poul og Ketty taler begge med dem.

542.

(Nærbillede af Børnene), - der kysser paa Fingrene til Godnat.

543.

(Hospitalsstuen). Poul lægger Røret paa Gaffelen. Professor Arildt bøjer sig ned mod ham og siger: Allerede i Morgen kan De sikkert tage hjem, og saa kommer Direktør Steiner og

jeg til Dem!.... Alt skal nok blive godt!.... Poul trykker taknemmeligt hans Haand.

544.

(Pouls Sovevarelse. Ved de to ældste Børns Senge), i Midten af hvilken Lise har anbragt sig.... Børnene kysser hinanden til Godnat og lægger sig saa trygt til at sove. Lise med en Arm om Halsen paa hver af sine "store" Sødskende....Afblanding.

545.

Pouls Skriftemaal.

(Herreværelset hos Poul. Nærbillede i en Krog). Steiner og Arildt lytter forstaaende til Pouls Ord... Ketty sidder paa Kanten af Pouls Stol og har hans Haand i sin.

546.

(Køkkenet). De 3 Smaa hjælper Madam Back med at vadske op - og søger at overgaa hinanden i Hjælpsomhed.

547.

(Herreværelset - som 545). Poul slutter sit Skriftemaal.. Steiner nikker mildt og erklærer, at den Sag, skal de nok ordne. Naar alt kommer til alt er det jo ikke Poul - men Hugo, der har den største Skyld.

548.

(Trappegangen). Hugo kommer - frejdig og fræk som altid op ad Trappen og ringer paa.... Madam Back lukker op, og Hugo siger, at han gerne vil have Lov til at hilse paa Husets Frue.... Madam Back er lid tvivlraadig - men lader ham saa komme ind. - En Trappekone er ved at vadske Trappen.

549.

(Herreværelset). Madam Back banker paa og kommer til

Syne i Døren Ketty gaar hen mod hende, - og da Hugo træder ind, har han kun Øje for den smukke Kvinde.... Han kommer med nogle deltagende Ord og vil give hende Haanden, - men i det samme rejser Poul sig og gaar langsomt hen mod ham - Hugo faar Øje paa ham og paa de andre - og stivner af Overraskelse.

550

(Kort Nærbillede af Hugos Ansigt), i hvilket man læser hans Forbløffelse og Forfærdelse%

551.

(Herreværelset) Hugo træder et Par Skridt tilbage og forsøger saa med en Viljeanspændelse at blive Situationen voksen. Men en skarp Replik fra hans Onkel belærer ham om, at han er afsløret, og han foretager et ynkeligt Tilbagetog..... Steiner og Arildt ser foragteligt efter ham.

552.

(Træppegangen) Hugo kommer ud, - smækker Døren haardt i efter sig og er i sit Raseri ved at falde over Trappekonens Spand%

553.

(Herreværelset) Steiner og Arildt tager venligt Afsked med det unge Ægtepar, ~~som følger dem ud~~. Professor ^{Arildt} ~~Arildt~~ vender sig i Døren og siger: "Jeg vil forsøge at nedskrive Deres Drøm, som kunde være bleven Sandhed, og haaber, at den maa blive Deres Medmennesker en gavnlig Lære!" *Poul følger Herren ud, - og Ketty ser med et lykkeligt Smil efter dem.* ~~Han tager Afsked. Poul og Ketty kommer ind, - bliver staaende ved Døren.~~

~~554~~

~~(Nærbillede af Poul og Ketty), der smilende betragter Børnene og saa ser paa hinanden. Ketty læner sit Hoved til Mandens Skulder.... Billedet toner bort.~~

554.

(Køkkenet) Md. Bach og Børnene er nu færdig med Op-
vasken og hun hjælper Børnene Forklæderne af. De løber ind i

555.

(Dagligstuen) *Se Kitty, som krydser dem ind til sig. Poul*
~~Slutbillede med Poul, Kitty og Børnene~~
kommer. Slutbillede med de 5.

1788

Flugten fra Livet.

- 1 1 Herreværelse - Nærb Lilli Bech og Blytecker ser ned mod
 1 2 " - " Børnene binder Sløjfe paa Katten.
 1 3 " - " L.B. binder Blyt.'s Slips.
 1 4 " - " Børnene der staver sig igennem Kortet.
 1 5 Soveværelse - " den lille Pige i Sengen vaagner.
 1 6 Herreværelse - L.B. gaar fra Bly. og Børnene.
 1 7 Soveværelse - L.B. og Bl. ind til den lille Pige.
 2 8 Nærb Holger-Madsen i Vognen læser Avis.
 3 9 Uden for Villaen - Bl. ud vinker op.
 1 10 Herreværelse - Nærb L.B. og Børnene ved Vinduet, vinker.
 3 11 Uden for Villaen - Bl. vinker gaar.
 4 12 Salon - Jacob. og Hertel. Nærb.
 4 13 " - Fjernb H.M. ind, hilser paa J. og H.
 4 14 " - Nærb af H.M. der viser dem Avisen.
 3 15 Uden for Villaen - Bl. kommer og gaar ind.
 4 16 Salon - Fjernb Bl. ind hen til J. og H.
 4 17 " - Nærb J. og H.
 4 18 " - Herrerne begynder at gaa ud.
 2 19 Soveværelse - L.B. beder Aftenbøn med Børnene.
 2 20 Nærb Katten snuser til Skoen.
 2 21 Soveværelse - Fjernb L.B. dækker Børnene til.
 4 22 Salon - Herrerne ind.
 4 23 " - Nærb H.M. taler til Herrerne.
 4 24 " - " Bl. Hertel der hører efter gaar.
 4 25 " - " H.M. taler til Herrerne.
 4 26 " - " Hertel taler til Bl.
 4 27 " - " Tjeneren hen med Telegrammer til Wiehe, han gaar.
 4 28 " - " Wiehe hen læser Telegram.
 4 29 " - " Wiehe hen, tager Afsked med Herrerne gaar.
 4 30 " - " Bl. og Hertel taler sammen gaar.
 4 31 Hall - Wiehe sætter sig, skriver Brev.
 4 32 " - Nærb Wiehe skriver.
 2 33 Soveværelse - L.B. hen til den lille Piges Seng, den lille Pige
 beder om Faderens Billede L.B. gaar.
 2 34 Herreværelse - L.B. ind hen til Billedet.
 2 35 Nærb Haanden med det løse Søm.
 2 36 Fjernb L.B. gaar ud med Billedet.
 2 37 Soveværelse - L.B. ind med Billedet til den lille Pige.
 2 38 " - Nærb den lille Pige kysser Billedet.
 2 39 " - " L.B. ved Sengen.
 4 40 Salon - Tjener ind henter Jacob. ud.
 4 41 Salon - Nærb Herrerne ved Spillebordet, ser efter ham.
 4 42 Hall - H.M. ind til Jacob. og Fru F., J. læser Brevet.
 4 43 " - Nærb Fru F. fortvivlet.
 5 44 " - J. følger Fru F. ud, Herrerne ud til H.M.
 2 45 Værelse - L.B. ved Symaskinen.
 7 46 Gade - Bl. og H.M. kommer gaaende.
 6 47 Parken - H.M., Bl. og Betjentene hen til Wiehe.
 6 48 " - Nærb H.M. og Bl. ser paa Wiehe.
 6 49 " - Nærb Bl.'s Hovede.
 6 50 " - Fjernb H.M. giver Betjentene Besked.
 6 51 Hertel venter uden for Villaen, Bl. kommer.
 6 52 Nærb de to taler sammen.
 6 53 Fjernb de gaar ind.
 2 54 Entré - Bl. og Hertel ind, tænder.
 2 55 Værelse - L.B. ved Symaskinen, rejser sig.
 24 56 Entré - L.B. kommer frem i Døren.
 2 57 " - Bl. gaar fra H.
 2 58 " - Bl. gaar fra L.B.
 2 59 " - Bl. hen til Hertel, de gaar ind.
 1 60 Herreværelse - Bl. og H. ind, tager Plads.
 2 61 Værelse - L.B. med Vinen, gaar til Døren.
 24 62 Nærb Haanden med Bakken frem fra Portieren.
 1 63 Herreværelse - Nærb Bl. gaar fra Hertel.
 24 64 Nærb Bakken bliver taget.
 2 65 Værelse - L.B. gaar fra Døren.

- 1 66 Herreværelse - Bl. skænker Vin, Hertel viser ham Sedlen.
1 67 " - Nærb Bl. og Hertel taler sammen.
2 68 Værelse - L.B. ved Symaskinen.
1 69 Herreværelse - Nærb Bl. og Hertel taler sammen.
1 70 " - Nærb Hertels Hoved.
1 71 " - Nærb Bl.'s Hoved.
1 72 " - Fjernb Bl. sætter sig hen i en anden Stol. H. stiller sig bag ham.
1 73 " - Nærb Hertels Hoved.
1 74 " - " Bl.'s Hoved.
24 75 " - H. og Bl. Synet med L.B. frem ^{paa} fra Portieren.
24 76 Nærb af L.B.
1 77 Herreværelse - Nærb Bl.'s Hoved.
24 78 " - " L.B.'s Hoved.
24 79 Fjernb Synet forsvinder, Bl. rejser sig gaar ud med H.
1 80 Herreværelse - Fjernb Bl. rejser sig gaar ud med H.
2 81 Værelse - L.B. ved Symaskinen, rejser sig.
2 82 Entré - Hertel og Bl. tager Afsked.
2 83 " - H. og Bl. tager Afsked Nærb.
6 84 Uden for Villaen - H. ud gaar.
2 85 Bl. staar paa Trappen, Lyset slukkes, Bl. gaar ind.
2 86 Soveværelse - Bl. og L.B. ind til Barnets Seng.
1 87 " - den lille Pige sover med Billedet i Favnen.
2 88 " - Bl. og L.B. ind, til Barnets Seng, Bl. omfavner L.B.
1 89 " - Nærb L.B. og Bl.
II. 8 90 Kontor - Bl. efterser Papirerne C.v.S. ind, modtager Papirerne.
8 91 " - Nærb af Bl.
8 92 " - C.v.S. tager Afsked med Bl. og gaar.
9 93 Uden for Huset - Jacob. gaar ind.
8 94 Kontor - Bl. hen til Pengeskabet, J. ind gaar hen til ham.
8 95 " - Nærb J. taler til Bl.
10 96 " - J. og W. ind.
8 97 " - Nærb Bl. ved Pengeskabet.
10 98 " - J. hen, tager Telefonen, sætter sig.
8 99 " - Kr. telefonerer.
10 100 " - Nærb Jacob. telefonerer.
8 101 " - Kr. telefonerer.
10 102 " - J. lægger Telefonen, gaar hen til W.
8 103 " - Bl. ved Skrivebordet, Willum. hen til ham.
8 104 " - Nærb Willum beder Bl. gaa ind med Aktierne.
8 105 " - Bl.'s Hoved.
8 106 " - Fjernb Willum. gaar ud fra Bl.
8 107 " - Nærb Bl. fortvivlet.
8 108 " - Fjernb Bl. rejser sig, tager Telefonen.
8 109 " - hos H. den unge Mand hen til Telefonen.
8 110 " - Nærb Bl. lægger Telefonen, gaar.
10 111 " - Bl. ind til J.
10 112 " - Nærb Bl. fortæller at han ikke har Aktierne.
10 113 " - Fjernb Jacob. bliver vred.
8 114 " - hos Hertel, C.v.S. ind, fortæller om Friaktierne.
10 115 " - J. giver Bl. 2 Timers Frist, Bl. gaar.
9 116 Uden for Huset - Bl. ud, gaar.
8 117 Kontor - Bl. ind til H. og Komdrup.
11 118 " - Nærb H. taler.
11 119 " - " Bl. taler.
11 120 " - " H. taler.
8 121 " - Fjernb Bl. kaster H. om paa Gulvet.
11 122 " - Nærb Kontoristerne bag Ruden.
11 123 " - Fjernb H. skælder Bl. ud.
11 124 " - Nærb Bl. fortvivlet.
11 125 " - Fjernb Bl. gaar fra H. og Komdrup.
12 126 Park - Bl. kommer, sætter sig paa Bænken.
12 127 " - Nærb Bl. bøjer fortvivlet Hovedet.
10 128 Kontor - J. ser paa Uret.
13 129 Spisestue - L.B. og Børnene ved Bordet, Bl. ind, L.B. hen til ham.
13 130 " - Nærb L.B. og Bl.
13 131 " - L.B. og Bl. gaar.
13 132 " - Nærb Børnene, den lille Pige græder.
14 133 Herreværelse - Bl. synker fortvivlet sammen paa Divanen.

- 10 134 Herreværelse - L.B. ind gennem Portieren, Nærb.
14 135 " - L.B. ind til Bl. med Pulverne, gaar.
10 136 " - Nærb L.B. ud gennem Portieren.
14 137 " - Bl. sætter sig, kommer til at rive Pulverne ned.
14 138 " - Nærb Hænderne tager Pulverne op.
14 139 " - " Bl. med Pulverne i Hænderne.
13 140 Spisestue - L.B. hen til Børnene.
14 141 Herreværelse - Nærb Bl. drikker Giften, ser Synet fra Parken, falder om.
13 142 Spisestue - L.B. Bl.'s Ansigt viser sig, Billedet falder ud.
10 143 " - Nærb
Haanden der tager Billedet op.
13 144 " - L.B. tager Billedet op, gaar ud.
10 145 " - Nærb L.B. hen til Døren, kalder, lukker op.
10 146 Nærb L.B. ind gennem Portieren.
14 147 Herreværelse - L.B. hen, finder Bl. død, tager Telefonen.
15 148 " - hos H.M., H.M. hen til Telefonen.
14 149 " - L.B. telefonerer.
15 150 " - Nærb H.M. lægger Telefonen, gaar.
14 151 " - Fjernb L.B. finder Brevet.
13 152 Spisestue - Nærb Børnene leger.
13 153 Herreværelse - H.M. ind til L.B. undersøger Bl.
14 154 " - Nærb Bl.'s Hoved.
13 155 " - " H.M. trøster L.B.
16 156 Bl.'s Sjæl svæver i Skyerne over Byen.
17 157 I Dødsriget - Bl. vaagner op, ser Aanderne.
17 158 " " - de hængte.
17 159 " " - Bl. ser forfærdet til.
17 160 " " - Aanderne af dem der har skudt sig.
17 161 " " - Wiehe gaar forbi Bl. han ser efter ham.
17 162 " " - de druknede.
17 163 " " - Nærb Bl. mellem Aanderne.
17 164 " " - Bl. mellem Aanderne. Fjernb.
9 165 Kirkegaarden - Begravelsen.
9 166 " - Bl.'s Genfærd frem, gaar gennem Graverkarlen.
12 167 " - Nærb H.M., L.B. og den gamle.
9 168 " - Bl.'s Genfærd forsvinder.
18 169 Dagligstue - H. og Jacob., Tjener ind med Brev.
16 170 " - Nærb Jacob, læser Brev, taler til H.
15 171 " - Hertels Hoved, Synet med L.B. frem, forsvinder.
19 172 Kontor - Hertel og Komdrup, H gaar hen til L.B.
19 173 " - Nærb H. giver Ordre til L.B.
19 174 " - Fjernb H. og K. gaar ud.
32 175 Nærb Hertel og Komdrup ser gennem Ruden.
19 176 Værelse - Drengen grædende ind til Fru Schønfældt.
19 177 " - Nærb Drengen græder Fru S. trøster ham.
20 178 Kontor - L.B. rejser sig fra Skrivemaskinen, Hertel viser sig ved Døren.
20 179 Nærb Hertel ved Døren.
20 180 Fjernb Hertel ind til L.B. kritiserer hendes Arbejde, gør Tilnærmelser.
20 181 Bl.'s Genfærd ved Døren - Nærb.
20 182 L.B. kæmper med Hertel.
20 183 Bl.'s Genfærd ved Døren.
20 184 Fjernb L.B. skælder Hertel ud - løber ud.
17 185 Bl. mellem Aanderne.
III. 21 186 L.B. ved Symaskinen, Fru Br. stryger.
21 187 Nærb L.B. ved Symaskinen.
21 188 Fjernb Fru Br. gaar ud med Strygejern.
10 189 Køkken - Fru Br. ud - tager Livet af - tænder sig en Cigaret.
21 190 Kvisten - H.M. ind til L.B.
10 191 Køkken - Fru Br. gør Toilette, tager Huen paa.
21 192 Kvisten - Nærb H.M. tilbyder L.B. en Plads.
12 193 Gaden - Fru J. kommer gaaende.
21 194 Kvisten - Fru J. ind, hilser paa H.M.
10 195 Køkken - Fru Br. fæster Naalen i Brystet.
21 196 Kvisten - H.M. beder L.B. hente Fru Br.
10 197 Køkken - Fru Br. foran Spejlet gaar.
21 198 Kvisten - Fru Br. ind hilser paa H.M.
22 199 Værksted - Schrøder ved Maskinen Nærb.

- 22 200 Værksted - Fjernb Bruun hen til Schrøder.
22 201 " - Nærb.
22 202 " - Nærb Br. overtaler S til at gaa med.
22 203 " - Sch. og Br. hen til Ambolten - drikker spiller Terninger.
21 204 Kvisten - H.M. og Fru Br. følges ad ud, Fru J og L.B. bliver.
22 205 Værksted - Formanden hen smider Sch. og Br. ud.
9 206 Uden for Magasinet - H.M. og Fru Br. skilles, Fru Br. løber paa Hertel, gaar ind.
21 207 Kvisten - Fru J og L.B. rejser sig, Fru J. tager Afsked, L.B. sætter sig for at skrive.
9 208 Uden for Magasinet - Fru Br. ud til Hertel.
9 209 " " " - Nærb Fru Br. og Hertel gaar.
21 210 Kvisten - L.B. læser Brevet hun har skrevet.
12 211 Terrasse - Fru Br. og Hertel kommer.
13 212 Kvisten - Sch. ind til L.B. fortæller han er afskediget, sætter sig i Sofaen, L.B. hen til ham
13 213 " - Nærb L.B. og Sch., L.B. græder.
12 214 Terrasse - Fru Br. og Hertel ved Bordet, drikker.
11 215 Kvisten - L.B. gaar fra Schrøder.
10 216 Køkken - L.B. ud læner sig fortvivlet mod Vinduesstangen.
12 217 Terrasse - Nærb Hertel kysser Fru Br.
17 218 I Dædsriget - Bl. mellem Aanderne.
18 219 Salon - Fru Br. frem fra Perleforhænget med den lille Hund.
18 220 Salon - Fru Br. frem til Hertel og Komdrup.
11 221 Kvisten - Fru J. læser Brevet for L.B. gaar.
18 222 Salon - Komdrup beder Fru Br. om at skaffe ham en Dame, hun gaar
11 223 Kvisten - L.B. ind med Overtøj paa, Fru J. følger hende ud til Døren.
11 224 Kvisten - Nærb L.B. fortæller Fru J. hvor Pengene er.
11 225 " - Nærb Sch. hører efter.
11 226 " - Fjernb Fru J. og L.B. gaar, Sch. rejser sig gaar hen til Kommoden.
11 227 " - Nærb Hønderne tager Pengene fra Esken.
11 228 " - Fru J. ind, Sch. løber ud, Fru J. ser efter ham.
23 229 Hospital - L.B. hen til Forstanderinden, faar Besked, gaar.
23 230 Hospitalsgang - L.B. hen sætter sig, strikker.
24 231 Kvisten - Fru J. hen til Kommoden, tager Skuffen ud.
24 232 Nærb opdager Pengene er væk.
24 233 Kvisten - Fru Br. ind til Fru J. inviterer hende med ud, viser hende Bluserne hun har med.
25 234 Uden for Beværtningen - Sch. ned til Vennerne.
24 235 Nærb Søstrene foran Spejlet.
24 236 Fjernb Søstrene gaar ud, Fru J. tilbage slukker Lampen, gaar.
25 237 Beværtning - Sch. og Vennerne.
26 238 Restauration - Hertel og Komdrup gaar hen til Fru Br. og Fru J.
26 239 Nærb Herrerne hilser paa Damerne, de gaar, Worm og Vennen ser efter hende.
27 240 Kabinet - Hertel, Komdrup og Damerne tager Plads.
26 241 Restauration - Worm og Vennen sætter sig.
27 242 Kabinet - Hertel, Komdrup, Damerne ved Bordet.
27 243 Kabinet - Nærb Fru J. med Glasset.
27 244 " - " Hertel og Fru Br. kysses.
27 245 " - " Fru J. ser forfærdet til.
26 246 Restauration - Vennen gaar Worm bliver.
27 247 Kabinet - Nærb Komdrup kysser Fru J.
27 248 " - Fjernb river sig løs fra Komdrup.
27 249 " - Nærb Fru J.
27 250 " - Fjernb Fru J løber ud.
26 251 Restauration - Fru J. ind i Armene paa Worm.
26 252 " - Nærb Fru J. beder Worm hjælpe sig.
26 253 " - Fru J. og Worm gaar, Komdrup ser efter dem.
27 254 Kabinet - Hertel skubber Fru Br. til Side.
27 255 " - Nærb Fru Br. og Hertel.
27 256 " - Fjernb Fru Br. sætter sig paa Stolen, Hertel betaler Tjeneren.
26 257 Restauration - Worm hjælper Fru J. Tøjet paa de gaar.
27 258 Kabinet - Nærb Fru Br. opdager Tegnebogen.
27 259 " - Nærb Tegnebogen paa Bordet.
27 260 " - Nærb Fru Br. lægger Servietten over Tegnebogen.

- 27 261 Nærb Komdrup ser.
- 27 262 Nærb Fru Br. river Tegnebogen paa Gulvet.
- 27 263 Nærb Foden skubber Tegnebogen ind under Bordet.
- 27 264 Fjærb Komdrup gør Hertel opmærksom paa Tegnebogen, Tjeneren tager den op, Hertel og Komdrup gaar ud.
- 3 265 Gadedøren - Bilen kommer, W. og Fru J. ud.
- 3 266 " - Nærb de to tager Afsked gaar.
- 23 267 Hospitalsgang - Nærb L.B. strikker.
- 5 268 Værelse - Nærb Fru J. foran Spejlet, græder.
- IV. 26 269 Restauration - Fru Br. hen til Herrerne, tager Plads ved Bordet.
- 23 270 Hospitalsgang - L.B. kommer taler med Forstanderinden, gaar.
- 26 271 Indgangen - Opdagerne ind.
- 26 272 Nærb Fru Br. opdager dem.
- 26 273 Opdagerne kalder paa Tjeneren.
- 26 274 Nærb Fru Br. rejser sig fra Herrerens Bord.
- 26 275 Opdagerne gaar fra Indgangen.
- 26 276 Opdagerne løber efter Fru Br. fanger hende.
- 26 277 Nærb Fru Br. bøjser Hovedet.
- 26 278 Fjærb Fru Br. løber, Opdagerne efter hende.
- 26 279 Hall - Fru Br. løber op ad Trappen, Opdagerne efter.
- 26 280 Fru Br. løber op ad Trappen, Opdagerne efter.
- 26 281 Fru Br. løber op ad Trappen, Opdagerne efter.
- 26 282 Fru Br. springer ud af Trappevinduet.
- 3 283 Gaden - Folk ser op, løber.
- 3 284 " - Folk løber hen til Fru Br. der ligger paa Jorden.
- 26 285 Hall - Opdagerne løber ud.
- 3 286 Gaden - Opdagerne hen til Fru Br. knæler.
- 3 287 " - Nærb Opdageren løfter Fru Br.'s Hoved.
- 23 288 Hospitalsgang - Nærb L.B. strikker.
- 3 289 Gaden - Fru Br. bæres ind i Bilen, køres bort.
- 3 290 Skoven - Worm og Fru J. mødes.
- 3 291 " - Nærb de to.
- 3 292 Lysthus - Hertel og Komdrup opdager Worm og Fru J.
- 3 293 Skoven - Worm og Fru J. gaar.
- 3 294 Lysthus - Hertel gaar fra Komdrup.
- 3 295 Skoven - de to paa Banken, Hertel gemmer sig bag Træet.
- 3 296 Skoven - Nærb Hertel lurar bag Træet.
- 3 297 Nærb Worm og Fru J.
- 3 298 Skoven - Nærb Hertel lærer bag Træet.
- 23 299 Hospitalsgang - Portørerne kommer med Baaren, gaar forbi L.B.
- 23 300 " - Nærb L.B. tager Brillerne af.
- 23 301 Portørerne og Opdagerne ind med Baaren i Stuen, gaar ud igen.
- 5 302 Hospitalsgang - Opdagerne gaar forbi L.B., hun gaar.
- 23 303 L.B. gaar ind i Stuen, hen til Baaren.
- 23 304 Nærb L.B. løfter Klædet genkender Datteren, falder fortvivlet over Baaren.
- 23 305 Nærb L.B. kysser Fru Br., lægger sin Kind mod hendes.
- 17 306 I Dødsriget - Bl. mellem Aanderne.
- 18 307 Dagligstue - Worm og Forældrene, de læser Brev, Lau. giver W. det.
- 18 308 " - Nærb Worm, læser Brev.
- 18 309 " - Forældrene gaar fra Worm.
- 13 310 Køkkenet - Pigen giver L.B. Nøglerne, L.B. gaar.
- 12 311 Villaens Bagtrappe - L.B. ud, læser af gaar.
- 9 312 Gadedør - Bilen kommer, Fru Z. ud, gaar op.
- 11 313 Gangen - Fru Z. kommer banker paa gaar ind.
- 28 314 Kvisten - Fru Z. ind til Fru J. sætter sig.
- 28 315 " - Nærb Fru J. hører efter.
- 28 316 " - Nærb Fru Z. taler.
- 28 317 " - Nærb Fru J. hører fortvivlet efter.
- 28 318 " - Fjærb Fru Z. overtaler Fru J.
- 13 319 Beværtning - Tjeneren hen til Sch. siger han skal gaa, Br. hen Sch. gaar.
- 28 320 Kvisten - Fru Z. giver Fru J. Penge.
- 11 321 Gangen - L.B. kommer gaar ind.
- 28 322 Kvisten - L.B. ind, Fru Z. gaar, Sch. ind, L.B. hen til Fru J.
- 28 323 Nærb Sch. opdager Nøglerne.
- 11 324 Nærb Nøglerne stikker op af Lommen.

- 28 325 Kvisten - Fjernb rejser sig tager Nøglerne lister ud.
11 326 Gangen - Sch. lister sig ud.
28 327 Kvisten - Nærb Fru J. fortæller L.B. hun skal rejse, Synet af Bl. frem forsvinder.
- 18 328 Dagligstue - Fru Z. ind til Lau. fortæller.
18 329 Verandadøren - Worm kommer lytter.
18 330 Dagligstue - Fru Z. taler med Lau, Worm i Døren lytter.
18 331 Verandadøren - Worm lytter.
18 332 Fru Z taler med Lau, W. gaar fra Døren.
3 333 Sch. lister sig gennem Døren ind gennem Forhallen.
29 334 Køkken - Sch lister ind igennem.
29 335 Dagligstue - Sch. lister ind hen til Skrivebordet.
29 336 " - Sch. begynder at brække Skrivebordet/op.
7 337 Nærb Døren smækker.
29 338 Dagligstue - Sch. ved Skrivebordet lytter.
7 339 Soveværelse - Jacob. vaagner.
24 340 " - Jacob tænder.
24 341 " - Nærb Jacob. lytter.
29 342 Dagligstue - Sch. ved Skrivebordet arbejder videre.
24 343 Soveværelse - Jacob. gaar ud.
29 344 Dagligstue - Nærb Sch. ved Skrivebordet, stirrer.
29 345 Hall - Jacob. hen mod Døren.
29 346 " - " " " " " Nærb.
29 347 Dagligstue - Nærb Sch. ved Skrivebordet stirrer.
7 348 Nærb Haanden griber om Haandtaget.
29 349 Dagligstue - Nærb Sch. ved Skrivebordet stirrer.
29 350 " - Jacob. ind til Sch.
7 351 Portieren - Bl. frem som Syn.
29 352 Nærb Schrøder.
7 353 Nærb Haanden griber om Kniven.
29 354 Fjernb J. farer hen til Sch.
7 355 Vej - Betjentene lytter gaar.
3 356 Sch. lister sig ud af Forhallen.
7 357 Betjentene ind gennem Gitterporten.
3 358 Betjentene kommer ind i Forhallen.
29 359 Dagligstue - Betjentene ind ser Jacob. paa Gulvet.
29 360 Kvisten - Sch. ind sætter sig fortvivlet i Stolen.
17 361 I Dødsriget - Bl. mellem Aanderne.
29 362 Ved Kajen - Folk og L.B. vinker.
V. 12 363 Ombord paa Damperen - Nærb Fru J. vinker.
12 364 Damperen sejler.
12 365 Ombord paa Damperen.
9 366 Ved Kajen - Folk og L.B. vinker.
12 367 Ombord paa Damperen - Fru J. græder.
12 368 Nærb L.B. paa Kajen, hun ser bedrøvet efter Skibet.
11 369 Gangen - Opdagerne kommer banker.
28 370 Nærb Sch. vaagner.
11 371 Gangen - Opdagerne gaar ind.
28 372 Nærb Sch. gemmer sig bag Gardinerne.
28 373 Værelse - Opdagerne hen, river Sch. ud af Sengen.
12 374 Ombord - Fru J. ved Rølingen.
12 375 Worm ser ud fra Salonens Vindue, gaar.
12 376 Fru J. ved Rølingen gaar.
9 377 Dækket - Worm frem fra Kahytten gaar.
12 378 Worm hen til Fru J. ved Rølingen, de omfavner hinanden.
12 379 Nærb Fru J. og Worm kysses.
9 380 Uden for Huset - Opdagerne ned med Sch.
9 381 Gade - L.B. gaar.
9 382 Uden for Huset - L.B. hen til Opdagerne og Sch.
9 383 Uden for Huset - Nærb Opdagerne fortæller.
9 384 " " " - Fjernb Sch. føres hen til Vognen.
30 385 Cellen - Præsten hos Sch.
19 386 Uden for Fængselet - L.B. hen til Porten.
19 387 " " " - Nærb L.B.
19 388 " " " - Fængselsbetjenten ud til hende.
32 389 Nærb L.B. og Fængselsbetjenten.
19 390 Uden for Fængselet - Fjernb de gaar ind.
31 391 Gangen - L.B. føres ind, Inspektøren ind, hilser paa hende.
31 392 " - Nærb L.B.

- 31 393 Gangen - Fjernb Inspektøren gaar Betjentene hen til L.B.
30 394 Cellen - Præsten hos Sch. gaar.
31 395 Gangen - Betjenten fører L.B. ud.
31 396 Cellen - L.B. ind til Sch. sætter sig hos ham.
30 397 Fængselsgaarden - Betjenten, Præsten og Journalisterne hen.
30 398 Cellen - L.B. trøster Sch.
30 399 Fængselsgaarden - Betjentene gaar for at hente Sch.
31 400 Cellen - Fængselsbetjenten ind henter Sch.
31 401 Gang - Fængselsbetjenten fører Sch. igennem.
31 402 Gang - Fængselsbetjenten kommer med L.B. hun sætter sig.
30 403 Nærb L.B. beder om at maatte blive.
31 404 Gang - Fængselsbetjenten lader L.B. blive siddende, gaar.
31 405 Fængselsgaarden - Sch. føres hen til Faldøksen.
31 406 " - Nærb Præsten beder med Sch.
30 407 Gangen - L.B. rejser sig - gaar op ad Trinene ser ud af Gittervinduet.
- 30 408 Fængselsgaarden - Sch. bindes for Øjnene.
31 409 Gangen - L.B. ved Gittervinduet, ser ud.
30 410 Fængselsgaarden - Sch. knæler ved Faldøksen.
31 411 Gangen - L.B. ved Gittervinduet ser ud.
30 412 Fængselsgaarden - Præsten ser paa Krucifikset.
30 413 " - Nærb Inspektøren telefonerer.
30 414 Maskinrummet - Manden tager Telefonen.
30 415 Fængselsgaarden - Inspektøren telefonerer.
30 416 Nærb Haanden flytter Kontakten.
30 417 Hænderne slaar Haandtaget ned.
31 418 Gangen - L.B. ved Gittervinduet ser ud, falder.
31 419 " - L.B. falder ned Betjentene hen, hjælper hende ud.
19 420 Uden for Fængselet - Fængselsbetjenten lukker hende ud, hun gaar.
- 19 421 Torvet - L.B. kommer gaaende, standser ved Trappen.
32 422 Nærb L.B. træt og fortvivlet.
19 423 Torvet - L.B. gaar videre.
19 424 Værelse - L.B. ind, gaar hen til Vinduet.
32 425 Nærb L.B. tager Billedet, slaar det i Stykker, tager sig til Hjertet.
- 19 426 Værelse - L.B. falder om paa Gulvet.
32 427 Sneen paa Tagene.
32 428 Kvisten - L.B. ligger paa Gulvet, Bl.'s Genfærd toner frem, bort igen.
- 17 429 I Dødsriget - Bl. mellem Aanderne, rækker Hænderne i Vejret, synker sammen
- 7 430 Sygeværrelse - Bl. i Sengen.
24 431 Hospital - Nærb Bl. kommer til Bevidsthed.
24 432 " - Bl. i Sengen, L.B. toner frem, H.M. toner frem.
24 433 " - Nærb Bl. aabner Øjnene.
24 434 " - Nærb H.M. og L.B.
24 435 " - Nærb Bl.'s Hoved.
24 436 " - Fjernb L.B. knæler ved Sengen.
24 437 " - Nærb L.B. bøjer sig over Bl.
- 15 438 Herreværelse hos H.M. - Jacob. hen til Bl. og L.B.
13 439 Køkken - Fru Schøngeldt vasker op, Børnene hjælper hende.
15 440 Herreværelse - Tjeneren ind med Kort, Hertel ind, hen til Jac.
15 441 Nærb Jacob. bebrejder Hertel.
15 442 Fjernb Hertel gaar fra Jacob. H.M., L.B. og Bl.
9 443 Uden for Villaen - Hertel ud, gaar.
15 444 Herreværelse - H.M. hen tager Bl.'s Haand
15 445 " - Nærb H.M. taler.
15 446 Fjernb Bl. og L.B. tager Afsked, gaar fra Jacob. og H.M.
18 447 Entré - L.B. og Bl. ind tager Tøjet af.
18 448 Nærb Bru Schøngeldt og Børnene ved Døren, gaar ud.
18 449 Herreværelse - L.B. og Bl. ind, Børnene kigger gennem Portieren toner over til L.B. og Bl.